

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

2015-01 / Fiyat: 7 TL.
(KDV dahil) KKT: 8 TL.
(Ocak-Mart)

EM
ÖZEL SAYI

KİŞİ

HEMŞİRM BİZE
NE ÖY YER HELE,
BİR ORTA AYIK
OLUSUN.

BEYEFENDİ,
BU ARABA
BURDA OLMAZ.

İSPARKIYLA DA
TARTIŞTIM
AZ SINCE
ALMIYI İSPARK
BUNU.

ABI LÜTFEN!
MÜŞTERİ
RAHATSIZ OLUYO.

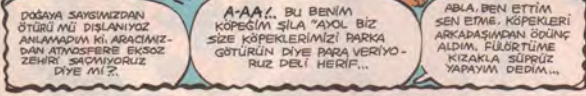
TOPAZ ABİ, MANYAK
MI OLDUN? BU HAVADA
DENİZE GİRİLİR Mİ?

KİSİ LASTİĞİ
TAKTIM LAN...
BÖY OLMAZ.

ALP DAĞLARININ

Ruys ile kaplı en sıvri zirvelerindeki lüks
hostellerde deniz seviyesinden başlayan fiyatlarla
yokluk yakan kayak yaparak çıkmak ve orada
masel gibi bembeyaz bir sofra ortasına Burbon
garni çıkarak tamamen olta bir karika bir leke
brankmak içecek misiniz? On la yüz bir
dolanzırın arası varsa neden olmanız?

DOĞAYA SAYGISIZDAN
ÖTÜRÜ MÜ DİSLANİYÖZ
ANLAMADIM KI, ARACIMIZ
DAN ATMOSFERE EKSOZ
ZEHRİ SİYONİYÖZ
DİYE Mİ Z.

A-AAZ... BU BENİM
KÖPEĞİM ŞİLA "AYOL BİZ
SİZE KÖPEKLERİMİZİ PARKA
GÖTÜRÜN DİYE PARA VERİYÖ-
RUZ DELİ HERİF...

ABLA BEN ETTİM
SEN ETME... KÖPEKLERİ
ARCAŞAŞINDAN GÖZÜM
ALDIM... FÜLRÜME
KIZAKLA SÜPRÜZ
YAPAYIM DEDİM...

DÜN AKŞAM YİNE
GÖLER YOLA DÖNDÜ.
ÇOCUKLAR GÖLERDE
BİSKİLETE GEZDİ...

NOOLUÇAK BU KURAK-
LIĞIN SONU... ESKİDEN
YAĞMUR YAĞARDI YOLLAR
SOĞU DÖNERDİ...
CADEDEDE KAYIYLA
GEZİLİRDİ...

HAVA
DURUYULU

KARDANADAM
KİYAFETİ
BULUNUZ MU
SİZDE?

NORMALADAM
KİYAFETLERİ SATIYO-
RUF BİZ... PAKAT
KARDANADAM
DA OUR.

BİR ATKI
GÖYNDERİBİ-
LİR MİYİZ SUNA,
AYYANIZ
VARSA?

YALNIZ
BURADA BAKIN
YERLER İSLANI-
YOR HEF.

HASMINIZI

Bir tekmede felakete sürükleyecek küçük zehirli botanımız
gelmeyiş. Şu geçirmiz, karda buzda kaymaz, taşpata taşpa
acılar, derneye bismaz yapmaz! Yanında elizi tekrar tekrar
yaşama dönülecek eşeiz parçenizle 150 TL.

İKİ KİLO PATLUCAN
BİR KİLO AYRACAN
SİK BANA, KULPUL
RİNCANA...

BEN-
DÖN
ABI?

BU KİSİ GRİBİ
YENİYÖZ İTTİYORUM.
MENAŞERİM ŞUBATIN
YIRMAŞINE Bİ MAÇ
BAŞLAYACAK.

ABİ...
ATİŞEN
CİKÖVŞ.
GİT YAT
BİRAZ.

ŞU GÜZEL

2015 yılının
başlarında, sevdiğimiz
insanlar en güzel hediyeyle
Gecce gösteren yaşlı
camii ve siya duyur
tarmal gövdelerimiz ik
yüz kayışa peşin fi-
yatına tekalede.
Uzakdan gelen dost
adaylarımız sizle eşek
mı soğuk mu bekçisi
Vücudlarını hangi
bölgelerini seni
turunlu, hangi bölgeli-
arınlar nec-mel çok
uğurtu birkaç sepe-
yede kavratırın patir-
lu mu küldüğü mu
bu bıcıu verim be-
knoloji harikası. Artık
elzin de var.

KUS KİŞA KİŞ KİŞA
BULAŞTI(RIYO GRİBİ)...
KİŞKİŞA KİŞKİŞA

ABİ
GİT.

OLA, PANTA, DİDİ, AYRAN
KARŞIYIP İÇTİM EVDEN
GÖRÜYÖM... DEL YÜR
KARINMA, SİBİL...

ALDIĞI SEBAP? RUS
NUMARASI VAR MI SENDE?

VAR ABİ.

VERSENE...

ATTIYORUM MESAJ OLARAK...

ALDU... BANA BAK,
ADIN NE SENİN?

NADİYA NADİŞKA-
DİŞERİROVA...

YAV BU DOĞALSAZ
PATURALARI ÇOK YÜKSEK
OLUR MU BİZE.

PUTİN'E VERİBİLİR
ANŞIN TELEFONU?
ORDA MI?

Elif Nurşad

Öyle bir gece bir
dairede yaşanıyordu;
hastanelerde "Geri"lerinden
sırtı ve aklı, söz denetiminden
"Ama sana söyletim" hatırlıyor musun?
"Her an, bir daha" his yarırmı olmuştuk gibi
"Yaradım diye, il harika" gözlemlerim duyuluyor sana
yeterdimmiş gibi, senin saçığın ne yapacağını bilmez
bakarken. Şişim saçığın ne yapacağını bilmez
gün (nasıl) dolmuş buluştuğum. Ve çok az gördüce
özümüne. Vahşice seni korkuttum ve kaçtın!
Ve bitti her şey!..

BEN SENİ
ONUZ
KAZIYIM!
SASIRTIM!
SEN BİR!
VASATIN!

BEN SENİ
ONİKİ KEZ
ŞAŞIRTTIM.
SEN BİR!
VASATSIN.

BÖYLE BİRŞEY OLSA
ÇOK KORKARDIN
DİL Mİ? Hİ Hİ!

LÜTFEN BENİ
KORKUTMA !
... ALTIMA
YAPACAĞIM
KESİN !

Geriyeye dönüp baktığımda içim ırpıyor. Hiç unutmamdim bir an var: O zamanlar senden kopyıyordum... Binbir zorlukla bulduğumuz ikinci görüşmemizi. Kıçıkta beni bekliyordun. Nadir görülen bir zarfıfekte, eldivenlerimi tutuyordun; deşerli ve anlamlı veremediğin bir şey gibi. Ve sonraki günler...

BU ELDİVENLER
SENİN Mİ?
GARSON VERDİ,
MASANIN ALTINA
DÜŞMÜŞÜ. HEY
BOYLE BIRAKIR
MISIN BİR YER-
LERDE?

AAA
EVET
BENİM!

NEDE
DELİKLİ
VAR

GÜNKÜ
BEN BİR
İNSAN
NEFES
ALMA
GEREK

EE BEN Dİ
ÖYLE!

EE, İYİ
O ZAMAN!
SEVİNDİM

BİŞEY
SÖYLİCEM
SENİ
ÖPEBİLİR
MİYİM?!

YANAKTAN
1113

ÇATTIK!
ÖPMERE
DE ANLAY
MAYIZ KI
ANLADIK
SENDEN

SENİNLE YÜRÜMEK,
İSLANMAK ÇOK GÜZEL! BİZ
YÜRÜYELİM Mİ HEP/ÇOK TATLISIN!

PEKİ
AMA
ÖPEREK
ANLAYAZ-
SIN KI
DOKUSUNU,
KALITE-
SİNİ!

SANA AŞIK
OLABİLİR MİYİM?

BU
SORU
SORUL
MAZ
Kİ!

İYİ O ZAMAN,
AŞIK OLDUM GİTTİ!!
GÖZLERİN ATEŞ SAĞMAKTAN
YORULMUYOR MU? GÜNLÜMÜ
RUHUMU SANA VEREBİLİRİM
BUGÜN ÖYLE DÜŞÜNÜM.

SANA
ULAŞIYAM DİYE,
KAHA ÖNCE HİÇ
SÖRMEĞİĞİM BİR
YOLDAN GELDİM.
TAM ORTADA,YERİN
DİBİNE KADAR,
KÖKLERİ GÖRÜNEN
BİR AĞAÇ VARDI..
SOKAK O KADAR
KARANLIK VE
KORKUNUTU Kİ,
BİR ANDA NE
YAPACAĞIMI
ŞAŞIRDIM...
KAYBOLDUM
FALAN.

TAMAM!!
VARIM!! SOKAK
GÖRÜNCE ÇİĞL
ATACAKSIN!!

BEREMI
TAKMAK

OURR

ELLERİN
ÜŞÜMÜŞTÜR
EL DİVENLERİ

GEREK
YOK. BENİM
ELDİVENİLE.

ONLAR
DELİKLİ,
ALIP
İÇERDE
SITTIYIM MI?

NE KDAR KORKUNÇ
ABİLİR Kİ İSTANBUL'UN
GİCİR SEMTİNDEKİ BİR SOKAK?
MİSİN İDDİAYA?.. ŞİMDİ
KOKAŞA GİDİYORUZ.'VE KORK-
ADIGIMİ GÖRECEKSİN ..
'VE KİM KAZANIRSAA,
KAYBEDEN ONUN DİLEĞİNİ
YERİNE GETİRECEK!
ANLAŞTIK?

Hani iddiaya girdik, Hani beni
götürdün o sökağa, Və ben
kazandım./ Ben o kökləri görünən
ağaca bakiyorken, sen bana
donup kalmış bakiyordun; nedense!!
O ana geri dönmək istliyorum!!
Yitibə, gəceəi sənə dünyanın
ən güzəl, ilk öpüclüğünə o anda
vermək istliyorum!!
Səndən dilegim budur...

YAKIŞIR KAR İSTANBUL'A... HELE HER YER KAPANMIŞ
ORTUNMUŞSE EĞSİZ GÖRÜNTÜLER ÇIKAR ORTAYA.
ZAMAN SİLİNİR BU
YUMUŞAK BEYAZ
SİLGİYLE...

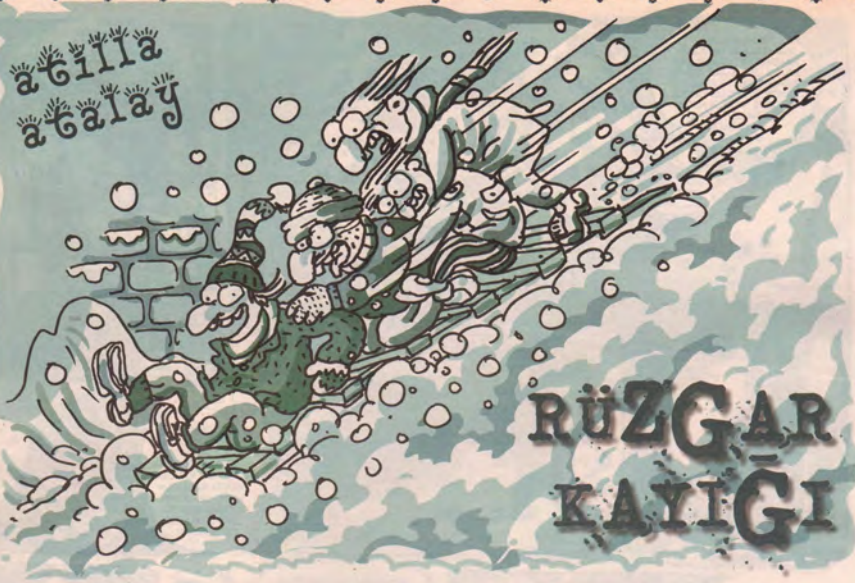
Karlı har

GÜNER, İCİZLU

açilla
açalay

RÜZGAR KAYIĞI

Çok siyah beyaz bir kar yağıyor.

Uzaktaki deniz, sisten seçilmiyor, yerin ve göğün beyazı birleşmiş; çeşitli yüksekliklerdeki bina damları, irili ufaklı ağaçlar, tipti karşıladıkları yönde kardan fosforlu bir konturla kaplanmış, geriye doğru griye gidiyor...

Yine beyazdan griye baka dumanları; kimi tomur tomur, kimi tek bir siğara gibi cız, aheste... Az süzülüyorlar öylece, arındıran yükseklerde tipinin anaforuna karşıyorlar...

Şaşkın kuşlar, cama kafa atıyor ara sıra...

Hemen hemen aynı anda Emre'de ben de deklanşöre bastık.

"Kıscım çarçevinizi, oturun öğlum şuraya" dedi Mahmut. Bir yandan makinayla fıtı fıtı fırtınayı yapıyor, sonucu kurşun kalemle tabloya yapıyordu.

Emre Lubital 2'nin 6X6'lık filmi ni kort kort sararken "Ne diyon len sen?" dedi Dolma parmağın soktuğum, vik vik edeceğine önüne bak, doğru yap hesabını. Bir 9,7'ye bütün geceyi yakıttın lan."

9,7 hatalı hesaplanmış bir sayıydı.

Sabahlama döneminde dört kişi

oturmuş ödev yetiştiriyorduk. Hesaplar çözümler paylaşılırdı. Birinin hesaplayıp sana verdiği bir değer üzerinden sen diğeri hesaplamaları yapardın. Senin hesabın ilerlerken, bulunduğu değerleri öbürü kullanarak projenin başka bölümünü ölçüp biçirdi. Böyle böyle hayali bir tren gari binasının statik hesabını yapacaktık.

Dört kapı dört yurmurtaydık. Eskişiydi filan ama yine yoktu işte zaman.

Mandalıncı uyuyordu, kalktı sonradan.

"En son kaç diyon şimdiki sen Mahmut?" dedi gülerkek.

"Sağ ayakta 2045 ton metre... Üç kere hesapladım."

"Yuh lan, ağzını kırdım dolma parmaklısı; 9,7 nere 2045 nerel Tane tane bascan olm o tuşlara..."

Sonra hep beraber hesap makinalarının başına kurulu gene projeye giriştik.

Kar, yağıyordu bir yandan.

Çok demli çaylar vardı. Mandalıncı'nın zulasından zihin açan anne reçelleri, kestane balları gömükdü. Uyuyanın ensesine buz attık. Hatta bir

ara üç kişi Mahmut'un üzerine çullanıp, kalemtıraşla parmaklarını inceltceğimizi ileri sürdük. Birbirimizin, cama kafa atan martıların, damların fotoğraflarını çekti.

Filmim bitti di benim. Oysa Lubital 2 ışığı denk düşürdün mü inanılmaz güzelliğe siyah beyaz fotoğraflar çekerd.

"Lan" dedim bi ara "Şu film bitme işi olmasa... Beklemesek ayınca, kutunun içine deli gibi günlerce merak etmesek. Beğenmediğimizi silsek yeniden çeksek."

Yaptılar onu sonradan...

Aslına bakarsanız Mahmut gibilerin dolma parmaklarını, topluca statik hesap sabahlamasını filan da ortadan kaldırdılar.

Yani onu da yaptılar sonradan.

Şimdi tek başına bilgisayarın klavyesine geçip, yükleri, uzunlukları filan gırıyosun, program fıtı fıtı hesaplıyor. Oturduğun yerde yine de yanlış yaparsan bir pencere çikip seni azarlıyor.

Hızlanıyor tabii... Hızlısın. Zaman ama yine de az.

Neyse işte ertesi günün akşamında işi biraz kolaylayınca topluca dışarı çıkmaya karar verdik biz. Mandalıncı'nın öğrenci evi Gülmüşsuyu'ndaydı. Ha de yinece Taksim. Teminlice çikip hava alacaktık. Zaman azdı çabucak dönelimdi.

Hızla şunlar oldu fakat:

* Mahmut'un "dönüşte konyak alalım, ısırın" demesi. Kısa oylama konuşması boyunca projenin artık ufak tefek işlerinin kaldığı konusunda fikir birliği.

* Kokoreç ve Arnavut biberine bi nevi aşırılması, bu nedenle Galatasaray'ın...

mesisi.

* Yol boyunca yaklaşık beş yüz kişilik bir kartopu savaşına karışılması.

* Kokoreçin yanında bir ufak bira-dan bir şey olup olmayacağı hususu.

* İkinci biralr... Statik bilimi gereği, denge bozulmasın diye, "işin bokunun çıkmaması için" dönüşte konyak alınmasından vazgeçilmesi.

* Mandalıncı'nın dörtüncü birayı istemesiyle işin bokunun çıkması.

* Mahmut'un ortadan kaybolması.

* Sumru'nun (Yapı Statikçi Profesörü) ödevi zamanında teslim etmememiz halinde kesin bizi bırakacağı. Ve benim okuldan atılacak olmam. Duruma efkaranmam, "Mahmut'u aramaya gidiyorum" bahanesiyle kalkıp tuvalete salya sümkü ağlamam.

* Mahmut'un dönmesi. Kuru yemişçideki radyoda "okulların kar tatiline girdiğini" duyduğuna ileri sürmesi.

Sonra ben "ilk ve orta derecelerdirlan o, üniversiteleri hemen kapamıyorlar," dedim.

Mahmut "Yok öğlum valla duydum ben bizim okulun adını" diye yemin bilah etti. "Hem nasıl kapamıycaklar ki zaten. Dışarıdan tuflan lan, adım atılmıyo. Hadi biz burdan yürüsek yürürüz de, kim nasıl gelecek ki okula?"

Dişarıda tek başına kafağı gökyüzüne kaldırıp meteorolojik gözlem yapmısları...

Hakkat pek güzel yağıyor kar. İstiklal Caddesi'ne efsunlu bir masumiyet bulutu imiş. Kar düğümlerde atılan bereket pringleri gibi dökülürken; gellip gecelerinde, durup göğ bakanlarda Balkanlar'dan gelen delice bir çocuk neşesi...

"Okka okka lokumları yediririm sana, ne dedim sana Mari kız danlıdın bana... Çifte çifte faytonları gönderdim sana, ne dedim sana Mari kız danlıdın bana..."

Kaldırımda çalan akordiyonun başında tanımadığım kimselerle bu türküye karışıp oynadım bir süre.

Rüya gibiydi. Kendimle beraber, her şeye herkese şaşırdım. Ahahana, ne acayip lan...

Halkı bu cadde çok daha acayip şeyler görecekti sonradan.

Masaya dönuşümde "Gidelim" dedim. "Gidip bir telefon bulalım, yurdu arayalım. Meydandaki kulübe- lere gidelim. Yurtkalkiler bilir okulun kapanıp kapanmadığını, gidelim"

Dişardaki soğuktan hafif de morardıydım her halde. Kim bilir nasıl görünüyorsam artık.

"Nooluyo lan, deli mi zgti? Gidelim de gidelim; noooluyo?" dedi Mandalinci...

Çünkü okuldan atılmaktan deli gibi korkuyordum. Benim o dersten son hakkımı. 12 Eylül sonrası YÖK'ü kadim üniversiteleri embesil ergen dershanelerine çevirme sürecinin en başında, en istihali zamanındaydı. Önce ben gibi "disiplinsiz talebe"'yı yirlerdi. Tüm bunları belit etmemeye çalışarak tekrarlardı:

"Oğlum gidip bi yurda telefon edelim de içimiz rahat etsin"

Kulübe bulmaya dışarı çıktık...

Cep telefonunu da icat edildi sonradan.

Derken işti, bir kaç kar tanesini bahane etmek suretiyle çoştuk bu. Kar tatilini yurttan da doğrula-tınca, afedersin, edeb dairesinin dışına çıkıp tam 19 yaşına yakışacak hal ve tavırlar içine girdik.

Ben hep tedirginim. Biliyorum, öyle öleceğim. Hep yetiştirmem gereken bir ödev varmış gibi. Yorucu, fakat işin gevşediği anlar; yani öyleymiş gibi hissedince... O zaman dilimi artık, hayattan kurtarılmış hanesine geçer. Azdır gerçi ama güzel...

İki üç saat sonra inşaat halindeki bir binanın etrafında sinisce etrafı kolanca ediyordum.

Kar yağıyordu bir yandan...

"Oğlum gel lan delirme" diye fısıldıyarak bağırdı Emre. "Çiviye miyive basarsın. Amele çavuşu felan yatıyodur inşaatla, yakalarsa kalasla vurur kafana bak. Lan!"

"Ya bi durun oğlum be, bi şey olmaz" dedim "Bize inşaatla girmek tehlikeli ve yasak değil ki. İşin ilmini tahsil ediyoruz, inşaat mühendisi oluca o kadar"

Fisildasgımlar, deli kahkahaları, küfür zincirleri arasında inşaatı çevreyelen saç perdeni tangır tungur aralayıp dışardan ucu görünen kalas merdiveni kavradım. Dinden bir şeyler tutuyordum, silkeleyip devirdim. Sacın dışına bizimkileri doğru uzattım.

Az sonra karanlıkta dört gölge, elimizde kalaslara çakılmış tahtalardan alıt basamaklı bir çalıntı merdiven, tin tin koşuyorduk.

Elçiliğin yanındaki yokuşun başına geldiğimizizde,

dört manyak arka arkaya merdivene dizilip kendimizi aşşığına teledik. Başlangıçta kayması biraz zordu. Sonra yokuş gidercek cama kesti, bildiğin uçmaya başladık. Gece gümüşsuyu hızla geçiyor yanımdan, gözümüze doğala ödeş gümüşlü kristaller dolup küçük kaleydoskoplar yapıyor, uzaktan akordiyon sesleri ve tertemiz bir kar sevincine kapılımış eşğelen insan çığlıkları duyuluyor. Cümle mazot erbabi; otobüsler, kamyonlar, kurnaz taksitler, sinitsye yaklaşan kurye motorları tiyiple lâl olmuş, gemiler kuytuyla saklanmış, sis düdüklüleri "okka okka lokum" çalıyor...

Kızak her seferinde yokuşun dibinde, rüzgarın kar tüyü poduk bir yatak yaptığı çukura saplanıp duruyor. Üstümüze kar örtüp altında kahkaha atıyoruz... Geç vakit, sarhoşuz, kıs kıya uykulan çağırıyor. Ama için için biliyoruz; bir daha böyle kar yağmayacak sonradan... Kalkıp yokuşun başına yürüyoruz.

Fakle kalsa iyidi bu...

Böyle söyledim, şehir çocukluğuna dönmüştü, söz geçmiyordu.

Gelip, "bizde binincez" dedi iki amcandan biri. "Yok yok, binmicez," dedi iki amcandan diğeri.

"Pin pin pini" diye alkış tuttu etraftan birileri.

Amcalar öyle böyle değil ama, çok fena sarhoşlardı.

Osman olan Faik olana "len zaten ayakta zor duyuyor, düşecen ağzın burnun dağılacak, o olacak," dedi.

Arak merdivenden kızıağın sahipleri olarak biz de, "Abi boşver, sakata gelirsın, yerler cam, alet dengersiz," şeklinde görüşlerimizi belirttik. Dinlemedi Faik olan.

"Ben kar yollan kestiği bir zamanda kızak üstünde doğmuşum oğlum," dedi. "Ne var yani, bişey olacaksa da olur... Kızakta doğduk, kızakta ölüyoruz."

Önden tuhaf bir sessizlik oldu. Sonra Mahmut: "Tamam o zaman atlayın, çöz biz, iki siz binelim."

"Olmaz" dedi Faik, "Doğarken yanımda mıydınız kı?"

"Statik" dedi Mahmut, "Tek başına kızak dengersiz olur, değişim gibisi daha iyi."

Dinlemedi; "sizin yaşınız kadar kızakta pinnışliğin var benim," deyip devrile devrile merdivenin ortalık yerine yerleşmeye uğraşıyordu. Biz engel olmaya çalıştık ama Osman olan amca da "Bırakın lan bırakın, pınsın, nereye istiyorsa oraya gitsin," deyince, bıraktık gitti.

Baştan güzel gittiği aslında. O koca kalas merdivene tuhaf bir hakimiyeti vardı gerçekten. Çok kısa bir süre öylece süzülür. Sonrasında nolduysa artık işte, merdiven uykusu verineke kesip kar halindeki bir kamyonetin altına doğru hızlandı. Sanjilerle olup bitti; Faik Amca kamyonetin altına girdi. Ses bile çıkmadı, öylece kaldı.

"Kızıağın güzeli deli erikten yapıyor, Yaban eriği yani. Ormanda iki üç gün deli eriğin iyisini ararsın.

Sert ağaçtır. Çalıların arasında, güneşi görebilmek için çabuk uzar. Bu yüzden hiç budadı, olmaz... Dumdüz öyle... Çivisiz yapıpcaksın, çivi kızak bozar. Ağacın içinde götü başı oynar, çivi olmaz. Sonrası bulaşır sızdır; anı mumu, can sakızı, keşki donyağ özel bir gramajla karıştırılıp melhem yapılır. Onu kayışın ağarına sürüp yedi gün beklersin ki, ağaç kar suyunu içine çekmesin."

Son olarak kızıağın adını söyleyip sustu Faik amca: Rüzgar Kayığı

"Ya şimdi konuş ya da sonsuza kadarv.kus," dedi Mahmut.

Faik amca dahil gülüştük.

Gün ağarmaya başlamıştı, Osman Amca merdiveni kaldırıma çıkarıp, kendine yaptığı yataku uyuyakalmıştı.

Mahmut, "Hadi uyumak yok Faik Amca, anlatıcın daha," dedi.

Acile gitmeyi istemeyince Emre doktor ablasını aramış, gelen talimatlarla göre Faik Amca'yı haftanın günlerini tersinden saydırıp göz bebeklerinin eşit olup olmadına bakmış, "kustun mu, miden bulanıyormu?" diye sormuştu. Doktor abla "nolur olmaz, sabaha kadar uymasın" deyince de kaldırıma varıl-dın soba kurup, nöbetleşe geypik yapmaya başlamış-tık.

"Kızıağın üstünde hızla giderken uyudum. Rüya bile gördüm. Sin mühendisliniz bilirsiniz, rüyadakil zaman gerçek zamandan daha hızlı esasen," dedi Faik Amca.

Rüyasını anlattı. Ne güzeldi, saçma ama bir kere ben de gördüm o rüyayı sonradan.

Gün ışıdıgında, Mandalinci ve Emre gelip geypik nöbetini devraldılar. Mahmut'la ben yatmaya gittik.

Kar hala yağıyordu.

İstanbul'a öyle kar bir daha yağmadı sonradan.

Gökyüzünden Akom, Ukome, Bikemi, Afado filan nezarettinde kirli beyaz bisyeler düşüyor bazen, şehir olan kötüluğunu harlayıp gidiyor.

Mandalıncı kanserden öldü sonradan. Diğerle-riyette netten "feys tu feys," görüşüğümüz oluyor. Dolma parmaklarıyla "A harfinden" başka birini arıyor Mahmut, konuşuyoruz bazen.

O zamanlar yatık sekiz tane sevmiştim birini, neye dönuştü bilmiyorum sonradan.

Bir de ben... Yaşlandım tati sonradan...

"Sonra öyle yaşlandım."

Bu da bitti şimdi. Ama hep eksik ödevi varmış görürüm...

Kartopu İçine
Konulmuş Taş
Etikisi...

ENTEL KİŞİLAMASI

Kırmı lapa lapa yağdığı eğiz bir İstanbul günüyü... Leğenleri, kızakları, kürekleri alarak Changir'in Sanatkarlar Caddesi denilen sokakına kaymaya çıkmışlar... Yamaçta naylonlarla kayan çocuklar, onların peşinden koşan köpekler, havada uçan kartopları, ahşap evlerin pencerelerinde çocukları yalvar yalvar içen çayları anıletir... Rahmetli Kemal'in Tuğsu atmosferinde eski zamanlarda kalma mutlu bir çocuk... Hal böyle iken bir ara önünde ağaçlar olan bir apartmanın geniş camlı pencerelerinden birine bir kartopu geldi. Telaşla açılan pencereden bir entel çıktı. Ben cam için kızacak sanırım, çoğuyla oynayan çocuklara o ince sesle mutuluk içinde şunları söyledi: "Oooooouuuu aman çocuklar aman aman, sakın ağaçlara kartopu atmayın, görüntü bozulmasın nooluu..." O anda yağan kar tanelerinin her bir paradoks olup üzeri- ne düşmeye başladı...

KAR KARATE

Maçta Parki'nda ağaçlar arasında bembeyaz karda doğaya doştaktın sonra Osmaybeyden Harbiye'ye doğru yaya içinde, buz gibi havada patkolarla, kışkıllarla sanmış bir halde yürüyorduk. Birden yüzümün yirmi santim önünden "fışşış" diye bir efektlerbirse geçti, ödem yüreğim patladı. Nedir bu, diye panik içinde bakıncımın Bruce Lee gibi bir karate hareketiyle yumruk biçiminde önümden geçen çıplak bir kol olduğunu farkettim. O süokta kolları kesik attitçe geçen fışşık nidalarıyla etrafa yumruklar savuran birinin çıplak kolu... Kafasında da Rambo gibi bir bant bağıydı. Oldukça da zayıf ve kısıbolyu bu şahıs bu halde önümden geçti ve ucuz kungfu filmi şeklindeki görüntüsüyle kaldırımların üzerinden sıçrayarak kollarını arasında kayboldu gitti... Yoğun birim gördüğüm anıletimesi onun hızıyla birleşince gözden kaybolması daha da hızlı oldu. Ardından bile bakakaladım...

BÜYÜYENE KADAR SATILIR

Yine yoğun bir tipide yürürken üşüyüp bindiğim halk otobüsündeyim, Boğaz'a Emirgan'a doğru gidiyorum... Yanımda bir anne, bir üç dört yaşlarında kız, biri iki-iki buçuk yaşlarında tombez erkek olan sırın mı şirin iki küçük çocuğuyla oturuyor... Otobüsün camından bakan minik çocuk, kırmızı güzel bir arabayı gösterek anlaşıla sesleniyor, "Alba bak aybaba..." Annesi çocuğa, "Büyü-yüncene alcan mı sen o arabayı?" diye soruyor sevecen... Alkanın mininninacık kardaşına bakarak verdiği cevaba bakın hele; "Anneee o büyüyene kadar o araba satılır..." Seni, seni, şunun bilmişliğine bakın... Fakat bir yandan da çocuk hakka- tın çok küçüktü, o büyüyüncü uzay asan- sörileye uzaya gidilecek belki, belki de araba bile kalmayacak...

ÖNERİ: ÇOĞLU

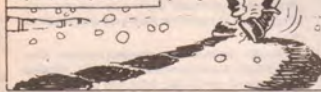
Gümüşsuyu'nda bir arkadaşından gaezi ziyare- tinden dönüyordum. Sesi sabaşa karşı ucte- övünden çıktım... Kar başlamıştı... Rüzgar yoktu...

...O vakit benimkilerden başka hic ric yok yerde...
Dönüp ayak izlerime baktım...

...Devam ettim figürümü çizmeye... Tamamlamaya doğru yol alırken figürün kolunu bacağım epey uzattım... Tup, tup, tup! Birbiri ardınca yapışık adimlar yorimeyi yitirni aydınım kenarlarıyla fak harilede daha uzun çizgiler çekime yorimeyi bıraktı... Diğer ayacağımı da otalıb- dıktıncı önümden çizdiğim çizgilere kayarak, kalda görsüz izler bırakmaktan şakındım
Arada gene tedirgin oluyord, bir izleyen var mı diye şöyle cabucak bakıyordum lete üst kartılara (riani... İtani bir izleyen varsa hop ta- amla yapıpımdan dolayı sözle veya fizik- sel bir saldırıya uğra- sam kendimi savunmada gücük çekeceğim duyuy- suyla da bakıyordum...

...Sonra gene baktım üst kartılara... Var mı yanarı bir izik? Bir var mı? Figürümü yukarıdan, önüm bakış açısından görmek istirdim...

Son bir bakış attım... Kar devam ediyor...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arantey.org>

Üçüncü Göz

Gökhan Güneş

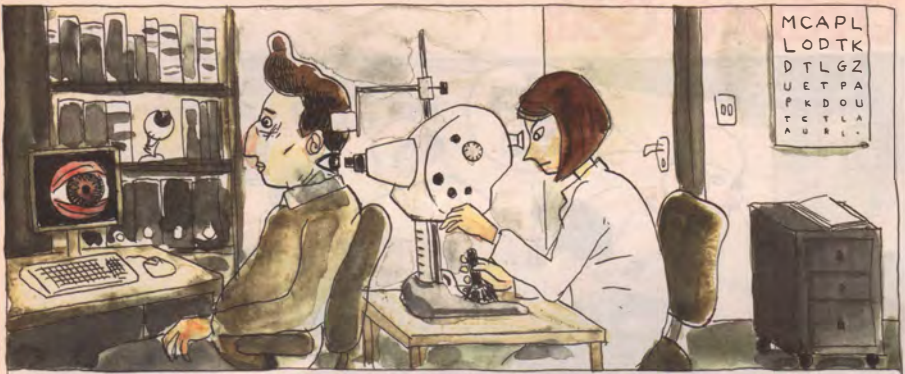
İlk defa berberde farkına vardım... Sanki ensemden bir şey kırırdadı...

Dışarıda sulu bir kar bastırmıştı, kulaklarım donuyordu. Garip bir his, arkamdan gelenleri gördüm bi an, bulanık, hayal meyal...

Üçüncü gözüm akşama tamamen açıldı. Hastalık mı bu? Belki de genetik? Hala bulanık görüyorum...

Ertesi gün, uzun bir muayeneden sonra, üçüncü gözümün ileri derece miyop olduğunu ama lazerle düzeltebileceğini öğrendim...

BİLADER
KİMİ
DİKİZLİYON
SEN LAN?

AY
BULAŞMA
SEVGİLİM,
İĞRENÇ!

Aydınlanma ve farkındalık yoluna girmiştim artık... Endişelerden kurtulup etrarım-
daki güzelliklerin farkına nihayet varacaktım!

Kararım kesin, para biriktirip lazerle
düzeltireceğim üçüncü gözümü!

BENCE
TAMAMEN
ALDIR!..

HIZIR İLE MUSA

Erhan Candan

Asabının kapısını açmaya gelen valiye görünceye kadar hase anlaşılmıştım yapmaktaki ol-
duğumuz için büyüğü...

HOSGELDİNİZ, BUYRULUN!

Ne ben ne de diğer arkadaşlarım tam olarak inanabili-
miştik simdiye kadar bi gece klübü açabileceğimizi
görmüştük...

VALLA MORUK BEN PEK Bİ HALT YAPMADIM DESEM! HER ŞEY DENİZ HALETTİ...

SAHİ O NERDE!

İÇERDE DAVETLİLER-
LE İSLİLENI-
YODUR, GEUR
ŞİNDİ...

ÖSLÜM NERDE KALDINIZ YA?!

SENİ BEKLYO-
DUK...

NAABER DOĞANCIAM
HOSGELDİNİZ...

DENİZCİM
TEBRİKLER!,
ÇOK GÜZEL Bİ
MEKAN YAP-
MIŞSINIZ...

ARKADAŞLARI
MISAFİR LOCAYA
GİRMİŞLER MURIN
HALİ...

TABI, BUYRULUN!

SEN GELİYÖ
MUSUN ARKAM?

SİZ GİDİN
GÜZELİN,
SELİCEM BEN.

MORUK TEBRİK
EDERİM, ADAM
TANISTISINIZ
GÜNDEN BİR
ACIKAM AĞZIM
DEDİN VE AĞZIN
NİHAETİ...

Evet!..Deniz doğru söylüyordu...Onunla tanıştıgımda ada vapurunda
10 metrelik bi alanda çevresine kimse olmuyordu pasakli bi evsiz
günümüzüydük.Şage sole laf atan,ama dünyanın en güzel şarkıları
ve tonlarılarıyla,dünyanın en ilginç şeylerinden bahseden bi evsiz...

Deniz bütün bu atmosferin yaratıcısı ve ayıdır. Beni böyle bi mekan yaratabileceğimizi konusunda ikna eden ve tüm çabayı sırtlanan adam...

BU APA-
LARDAKİ
HALK YERİN
TURİST ZİKER
KIRIN DA
BİRBİRİNİ...
BİR ZİKİR
ENERJİSİZDEN
BESLENİRKEN GİZE
VABANCI...
KİMSE KALAMAYINCA
DA BİRBİRİNİ ZİKİREN
DÜNYAMIZ DEĞİŞİYER
KAMAMIZ...

Mehmet Ali & Aksamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ortaya saldırdı, lefler o kadar doğrudu ki dayanamayıp karşılıp vurmek zorunda kaldım...

Mevlana ve Muhyiddin ibn Arabi'nin anlattığı dünya hakkında bilgim vardı... Hazinelelerin yikintisinin arısında saklı olduğunu, değerli insan-ları yükseklerde diil, alçaklarda aramak ge-rektiğini söyleyen bu büyük adamların an-lar-tıklarının gücünü, bi-bakımayla gördüm De-niz'in gözlerinde o an...

Vapurdan inerken yanına yansıttım kendimden beklemediğim bi cesaretle sordum ona...

Amma onunla kapkara kış geceleri, o soğuk odada büyük bir muhabbet ortamına dönüyordu... Onu kütüleyip duran herhangi bir edeleyle yarım saat biraz konuşamazken Deniz muthiş birliği ve yüksek bilgisiyle tüm dünyayı düşünme getiriyordu o küçükük tefir odada... Günlerce ve haftalarca...

Deniz gitmişti! Belki sokaklarda kalma pahasına adadan ve artık yetmiştin psikolojisi bozulmuş teyzesinden gelen baskıya dayanamamıştı... Evet yaşlı teyzesiyle bi süra vakit geçirdim, o da olukça soylu bi aileden gelen kültürü bi kadındı... Tüm adadler Deniz'i kütüleyip, teyzesini yüceltirken niçin Deniz gitmişinde bana yardım etmediler bilmiyorum... Ama teyzenin varalarını sarıp altını değiştirirdi her bi seferinde daha bi kırdım bu adaya ve bu topluma...

Aylar geçti, Deniz gelmedi!.. Teyze bi gözıyla Deniz'in yolunu gözleyip bi gözıyla de insanlara yegneninin na kadın kötü bi çocuk oldu... Güllu anıttı... Belki de kim nahi görmek istiyorsa onu veriyordu...

Adadler hakkında söylediklerimi!.. İnanın o gece sohbetlerinde çok de fatic boğustum Deniz'i!.. İnsanların kötü olmadığını iyilik yapar, san etmede sonunda iyiliği bulacağını tekrarlayıp durdum!

Hala inatla geçirdi görememem ikinci bi denizle cezalandırıldı!.. Deniz bunu bilinci mi vapti bilmiyorum ama teyzesini adada bırakıp gittiği bi gün anladım üzerime kalan sıkıntıyı...

En azından altını değiştirme işini bi kaç adad, kadın toplanıp yapabiliirdi!.. Eski kadını teyze, utarıyordu benden ama yapacak bişey de yoktu! Benden başka kimse alıtmıyordu ve tek bi bakıcı gelmiyordu eve.

Teyze insanlara başka adadlar, başbaşa kaldığınımdaysa bambaşka anlatırdı Deniz'i bana...

Tüm cabrını harcasam da teyzemin yaraları düzelmedi zaten içinde?..
Zaten yapılabilecek de çok az şey vardı?.. Belki iklim değişikliği iyi
geliyor diye adadan ayrılmaya karar verdi?..

Çok kısa bi süre içinde
gelişti kötü haber...

Bu tuhaf telefon görüş-
mesinden hemen sonra
aradım dostumu...

ZAFER TEYZE NASILMI?
GÜNLERDİR ULAŞAMAM
SANA. İYİ MİSİN?

ERHAN ÇOK
KÖTÜYÜM.
İYİ DİLİM
BEN?..

MER-
DEKİ
TEYZE?

ÇOK
CANIM
YANIYO
ERHAN, ÇOK!
AAAH!

ZAFER
TEYZE,
TEYZE!

DIYI!
DIYI!

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

OSLU
TEYZEYE
BİREYLER OLDU!
GİT BAK. EVET,
BODRUM'DA
KALİYODU...
DEMİN KO-
MUTUK.

Çok geçmeden teyzemin cenazesiyle geldi
Deniz?.. O cenaze gününü, cisil cisil yağan
yağmuru ve mümin seslerini hiç unutmam.

FATİH SULTAN MEHMET
HAN'IN AT SIRTINDA
MOLLA AKŞEMETTİN
HAZRETLERİYLE
İSTANBUL'A GİRİ-
ŞİNDEN BERİ SÜR-
MEKTE OLAN HALVE-
TİYE, CEMATİ'NİN
SABANİYE KOLUNUN
MUHTEREM PİRİ
SEYİD YAKHA
SIRVANI'NIN
MUHTEREM HALİFESİ...

...GÖRKEŞİ MUSTAFA
EFENDİ'NİN MÜRİDLERİN-
DEN SEYİT AHMET TAHİR
HAZRETLERİ'NİN HALİFESİ
SEYİH MUSTAFA ÖZEREN'İN
MUHTEREM GELİNİ ZAFER
ÖZEREN HATUNUN RUHARİ
İÇİN EL FATİHA...

Deniz'le beraber gömdük Zafere teyzemizi toprağa...

Zamanla sadece iş danışmanı değil, Hasan'ın hem alkışla hem de her zaman başarısız olduğu kadınlarla plan ilişkilerini bile düzenlemeye başladı... SİF Facebook masarı - Retiyle bi sürü hatunu da getirdi ayoğuna...

BEN DENİZ'İN UZUN ZAMANDIR TAKİPSİZİYİM FASE'DENİ. AYŞUN'A SENDEN HAYAT DANIŞMANI BAKSETTİM... DENİZ'İN YALNIZ ARKADAŞI DIYE...

HEH HEH. HASAN'LA BU EV DE YARIYORUZ İŞTE! ANLATBANA HASAN'.

HEH! EVET, BU SUPE YASINIZ.

HAMA...

Bütün bunlara karşı tek birşey istedi Hasan'dan, açacağı gece kulübüne yardımcı olmasını... Defalarca konuştuk Hasan'la kulüp açalım hepimiz kurtulalım diye... Ama olmadı... Hasan onu sadece kendi işlerini kullanmak istiyordu ve sanırım kapırmaktan korkuyodu elinden...

BEN DOSMA BÜYÜME NİSANTASI SÖCÜĞÜ-YÜM HASAN... EN YÜKSEK ORTAYLARI DA EN DİP KUYULARI DA GÖRDÜM BU HAYATTA, BU DÜKKANA YAPTIĞIM SEVİLERİ BU SÖCE KULÜ-BÜDE DE YAPABİLİRİM. HEM ÇOK DAHA BÜYÜK PARALARA KAZANIRIZ, HEM HEPIWİZE RAHATLA ÇIKARIZ...

HİMM...BİLMEM Kİ BAKARIZ...

EVET DEREN Bİ KAÇ ORTAK DA BU-LABİLİRİM...

BIRAK ŞİMDİ KULÜBÜ / BEN Kİ SA-TAZANINAT İSTEYEN İŞÇİLERİ NAA-PIİM...PARA KAPTIRMAK İSTEMİ-YAN BUNLARA...

Zengin arkadaşımın yanında götü kurtarımcıcamız iyice belli olmuştuk... Hatta sanırım Hasan bi çeşit özallandırma kafasına girdi! Bizi fazla birşey istemeyelim diye... Günler para ve mal varlığı içinde sefaletle sapsan yanında kaldığımız zenginin evinde...

DENİZ, DOLAP BOMBOS LARI/HASAN PARA BIRAKMIS MIZ.

YOK MORUK BIRAKMAMIZ.

NE YİYECE MİNA KO-YIYIM...

DERGİDEN PARA GELMEDİ Mİ SANA...

GELMEDİ...

Mucizelere inanır mısınız? Ben inanırım, çünkü mucize olma-sa Deniz'le beraber tamamen gelmezdi bize...

Sevdiğiniz saatlerce dans ettik! Hasan'ı aradık sevincimizi paylaşmak için ama acıkaşı o hic de mutlu olmadı bu habere-den... Hatta parayı bana verin dükkana kullanım gibi aca-yıp bi teklifte bulundu...

İşte Keops Florya'nın hikayesi bu mucizeyi 100 TL ile başladı! Birkaç ay içinde bu kadar az bi parayla bu kulübü de anca o yaptırdı zaten... Başarmıştı...

ÖSÜZ DENİZ BOZANER SİZ MİSİNİZ?...

EVET...

BEN ...BANK'TAN ARİYORUM! TEYZE-NİZİN YASAL MİRAS-GİSİ SİZİNİZ DİMİ?

EVET!

O HALDE BANKAMIZA GELİN LÜTFEN! TEYZENİZİN SAĞLIK SİGORTASI KAPSAMINDA Kİ 100 BİN TL'Sİ SİZE KALIO...

NE?

YA DENİZ'İM O PARAYI TUTSAN DA SÜ İŞÇİ TAZİM-NATLARININ Bİ KISIMINI ÖDESEK!

F..FAKAT NASH VANI HEPSİNİ ANI İSTİYON...

YA BEN VERİRİM SANA SANRA.

NE DİYÖ LAZ...

Yapacak birşey yoktu! Arkadaşlarımızı terlettik... Ortak yol yürümek istemiyodu ballı ki...

NAAPICAZ LAN! EV Mİ TUTSAN...

PARAMIZ ÇOK DİL... DİKKATLİ OLMAK LAZIM.

ME-RAK ETME DÖĞRÜ KESİLE-Rİ ZARARLIDIR...

Asıl gergin-lğin işte bünden sonra değecekmiş! bilmezdi ki...

ŞİMDİKİ SON...

BU KADAR CABLUK
TÜKENECEĞİMİZİ AKILIM
ALMAZDI... ACISI TATLISIYLA
YİNE DE HEP ELELEDİK, OMUZ
OMUZAYDIK HANİP... AMA
TABİİ HAKLISIN... İLİŞKİYE
KADIN KARAR VERİR!

YETER ARTIK... MAVAL
OKUMAYI BIRAK, ÇOK
SİKILDIM!!... VE ÇOK
ÜŞUYORUM! ALT
KATA İNİYORUM BEN...
PEŞİMDEN DE GELME.
BURDA BİTİSİN...
HAYATTA
BAŞARILAR!

Biraz
sonra...

NIYE KAFAYORUYORUM Kİ... NE OLDUĞU
BELLİ İŞTE. İŞSİZLİK... PARASİZLİK... AÇLIK!!
BİN YILIN KLASİKLERİ!

SON ZAMANLARDA
ZATEN BANA ACIMAYA
BAĞLAMISTIN.. HISSEDIYORDUM..
TABİATTA BİLE MERHAMET KURAL-
LARI ÜZERİNDEN YAĞANMIYOR KI...
MAALESEF BOYLE SAKTIRI ÇEK-
MİYECTİN DE NAPI-
CAKTIN?..

ULAN PEKİ BENİM
İMAN DOLU GÖĞÜM
N'OLUCAK?.. YANI SANA ASKIM..
HAYDI BİLEMEDİN SEVGİM?..
ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP
DURAYIM, BOYLE Mİ
AQ?

ULAN PEKİ BENİM İMAN
DOLU GÖĞÜM N'OLUCAK?..
YANI SANA ASKIM.. HAYDI
BİLEMEDİN SEVGİM?..
ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP
DURAYIM,
BOYLE Mİ AQ?

İSSİZ, PARASIZ, İNSAN İÇİN AŞK
NEDİR? GURUR NEDİR? "HİPERGERGEKÇİ
DÖŞE GÖKÜM" SANAT AKIMINDAN
FAYDALANIP İZDİRBANİ GARBİBANLAR
GİBİ SİĞENENE GÖMMEK!!
TEK YOLUN BUI!!

Aniden...

Ve
ardından...

ALLAHINIZ
VARMİ
SİZİN LAAAAN!

OĞLUM DUR!!!
DUR!! BİRDEN
COSTU VAH VAH!
TOPLUM OLARAK
VALLAHA DELİR-
DİK BİLLAHA
DELİRDİK!

2015 KIŞINDAN CANLI YAYINDAYIZ

KARISI TUTMASA KOCASI FENA KAYILACAKTI!

Baştıran kişi birlikte yurdun çeşitli köşelerinde karbuzun keyfini minik afacanlar yaşıyor. (Kar-buz derken kar ve buz anlamında. Karpuz değil.) Sokakları ve ağaçları adeta hoş bir gelin ta-makası gibi tül den beyaza bürüten kar, küçüklerin eğlencesi oldu. Minik kucağını doğuda bakar tepsilere, batıda laylom leğenlere yerleştiren haşan varetler 7/24 kaydıkları yolları camla kaplı adeta kaygan pistlere döndürdüler. Bu da takdir edersiniz ki işine gücüne giden vatandaşlar zor durumda bırakıyor. Hin ve gözü doymaz bir bankanın Beyoğlu şubesinde çalışan Nazmi Otuz-dört (32) ve eşi Necmiye Otuz (28) sabahın erken saatlerinde şubelerinin yolunu tutmuş, bir-denbire ayağı kayan Nazmi Otuzdört (33) feci şekilde savrulurken şarmpole yuvarlanmak üzereyken, hanımı Necmiye Otuz (28) can havliyle sol kolunu eşinin boynuna dolayıp sağ eliyle de kendi ayakbaşınsın altındaki (otobüslerde tutduğumuza benzer) tutamaca sıkıca yapı-şınca bir alle faciasından son anda dönülmüş. Artı, bu havada sokağa tiril mini ve tiril gömlekle çıkan uyumlu çift grip de olmayarak şanslarını dabıllamışlar.

SOĞUK İKLİM İNSANI DAHA ZEKİ OLUYOR.

Ankara Üniversitesi'nde yapılan 2015 model bilimsel araş-tırmalar, burun deliklerimizden giren soğuk havanın, gözler arasından geçip omurluk soğanına giderken beyin lobicik-lerinde oluşturduğu elektrikleme neticesinde insan evlâ-dının, en büyük kare bulmacayı bile 10-12 dakika arasında çözebildiğini ortaya koymuş. Kışın genişleşip şişinerek etrafa yayılma eğilimi gösteren zekamız, yaz geldiğinde büzüşüp katlanarak beynimizin gardolap görevi yapan çekmecele-rine çekiliyor ve bizim, mutfağa gidip duvara bakarak ben buraya neden geldim diye düşünmemize yol açıyormuş.

SOĞUK NEZLESİNE DİKKAT!

Havalanın soğumasıyla ihlamur, ada-çayı, zencefil, Hatmi çiçeği fiyatları aldı başını gitti. Yine de soğuk algınlığına en iyi çare bitki çayları. Uzmanlar, bir nok-taya dikkat çekiyorlar. Kiş nezlesi, yaz nezlesine benzemiyor. Yaz nezlesi bir mendille silinirken, kış nezlesi için cepte küçük bir keski ve çekiz taşımak gerekebilir. Aynı uzmanlar, kırarak ye-rinden söktüğümüz kış nezlelerimizi buzdolabında saklayarak sıcak yaz günlerinde Limonatamıza veya ense-mizden içeri atarak serinleyebileceğimize de dikkat çekiyorlar. Bir de kış nezlesiyle kulak temizlemenin sakın-calı olabileceğini belirtiyorlar.

SOKAK KEDİSİ ERTEM JAPON TELEVİZYONUNDA

Sokaklarda yaşayan hayvanlar kendini iyice gösteren so-ğuklarla birlikte ilginin azalmasından şikayetçiler. Şişhane metro durağı çıkışında rastladığımız Ertem Sinopi adlı teki-r, geçimini bazı hünelerlerini sergileyerek sağlıyor. Bağlama ve flüt çalabilen Ertem Sinopi, iki yıl kadar konservatuarda okumuş. Yetenekli Ertem, Mimar sinan Güzel sanatlar Hey-kel Bölümü'nü ikincilikle bitirmiş. Straftordan yaptığı kar-dankediadam heykeliyle bölge esnafının ilgi odağı haline gelen Ertem, alın teriyle kazandığı paralarıla gayet sık giyi-nip kuşanıyor, istediğinde Balıkpazarı'ndan en ala çinekop-ları çıkırtmadan dömi-pati ile bir kuruş vermeden, yakanırsa bedelini TL üzerinden ödeyerek gövdeye indire-biliyor. darsı bütün kedilerin başına.

MONTAJI BİTMEYEN FABRİKATAN KAÇTI.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arantey.org>

CESUR ÇOMARHAN'A PLAKET

Karakış, bazı illerimizde alışa (geldik mi) (Hayır daha gelmedik.) görünümlere yalıyor. Dağlık bölgelerde aç kalan çakal ve kurtların merkezilere inmesi, yetkilileri yeni çareler üretmeye zorluyor. Çobarhan BioBoğlu da yeni açılan bir alanda göreve başlayan şanslı kişilerden biri. Genç Çomarhan, kütmes ve ağır çevrelerinde turlayarak koyunların, tavukların güvenliğini sağlıyor. Birkaç gün önce gece nöbeti sırasında bir kütmesi basan iki kurnaz tilki, Çomarhan'ın kolunu arkaya bükerek hafif sakatlanmasına neden olmuş. Ancak cesur Çomarhan, kafalarına kemikle vurarak bayılttığı iki tilkiyi pakletleyip jandarmaya teslim etmiş. Plaket hakıdır.

SITKI DULBOZER DEVREDE

Kar yağdı, köyümün yolu kapandı diyenlerdenseniz, yüzünüzü güldürecek bir haberimiz var. Kendi köyünün de yolu kapanan Sitki Dulbozer (45) özel kar küreme aracıyla gece gündüz hizmetinde. Sitki'yi kendi evinin önünü temizlerken keşfeden yetkililer saatli yirmi kuruştan anlaştıkları Sitki'nin kış boyunca bütün Türkiye'yi süpüreceğini belirttiler. Hayatını değıştiren sözleşmeyi imzalarken hayli heyecanlı olduğu gözlenen Sitki Dulbozer: "Hükümet Konağının önünü on saatte

açtım. İki lira eder. İki ekmeğim aldım ve yedim. Güce kavuştum. Kapalıyım diyen yol benden çekinsin. Büyüklüğümüz açmam gereken yol sayısının iki bin olduğunu söylüyorlar. Kendime güveniyorum. Bu memleketi pırl pırl yapacam" derken, tek aracın yeterli olmayabileceğini değerlendiren yetkililer, Sitki Dulbozer'in subat ayından sonra aynı anda iki araçla birden çalışmaya başlayacağını müjdeddiler. Sitki Dulbozer, mayıs ayına kadar tüm yolları açmazsa devlete yüz bin dolar tazminat ödemek zorunda.

SAĞANAK YAĞIŞ İSTANBULLUYU PERİŞAN ETTİ!

Dün akşam anırsın bastırın kuvvetli yağmur, İstanbullulara zor anlar yaşattı. Sokaklar hazırlıksız çıkan ve hiç ummadığı anda yağmura yakalanan Hayriye Altınkılıç, bütün çabalarına rağmen boş takisi bulamayınca, evine, zar da olsa kalınlığı dört parmak bulan yağmur suyunu yüzerek dönmek zorunda kaldı. Şansız kadının etrafındakilere: "Su içsem yarıyor, içmesem de yarıyor. Meyve suyu, yağmur suyu farkettiyor. Sabah evden çıkarken ben Viktorya Sekret mankeni gibiydim, eve döndüm, Viktorya Sekret mankenlerinin tümü gibiyim. Bunu, çarşadan aldım bir tane, eve geldim bin tane manzumesiyle de ifade edebiliriz." dediği duyuldu.

BOLU'DA KARYOLA YAĞDI!

Küresel ısınma nedeniyle kökünden eriyerek Atlas Okyanusu'nun şurup gibi sularına katılan Grönland Buzları, golfistirim akıntılarını terz yüz ederek mayısı şubata, kasımı pazartesiyeye çevirmiş olan oldu. Bin milyon yılda bir görülen tahaf iklimsel değişimler ard arda yaşanmaya başladı. Bolu'da, yolakar yağmasına alışık insanlar önceki gün uyandıklarında verandalarına karyola yağdığını görerek şok olmuşlar. Karyolaya bitişik şifonyer de bir muamma olmakla birlikte, kar yola yağarken her zaman yukarıdan yağdığı halde bu defa uyuyan bir insanın üstüne değil de onu hiç uyandırmadan altına alttan yağması daha çok kafalarını karıştırmış.

İNİŞ TAKIMLARI AÇILMAYINCA PABUÇLARI ALEV ALDI.

Yoğun tipi ve fırtına tüm yurttan ulaşımı da olumsuz etkiliyor. Kar yağışının şiddetlendiği bazı bölgelerde yolların kapanmasıyla kara trafiği tamamen durdu. Kötü hava koşulları nedeniyle vapur ve deniz otobüsü seferleri de kesintiye uğradı. Hava yolu şirketleri çok sayıda uçuşu iptal edince çareli kalan vatandaşlar bükten uyanırlara rağmen kişisel gayretleri ve imkânlarıyla pek çok riski de göze alarak hava yolunu kullanmaya devam ettiler. Buzlanma nedeniyle aynaya dönen uçuş pistleri burkulmalara ve doku zedelenmelerine sebep oldu. Tek kişilik, tek kanatlı ve tek sopalı mütevazi özel uçağıyla ağız üstü düşüşe geçen bir yurttaşımızın bu görüntüsü de kameralara böyle yansdı.

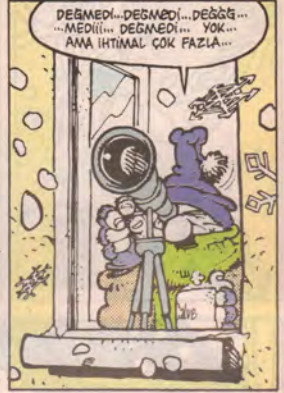

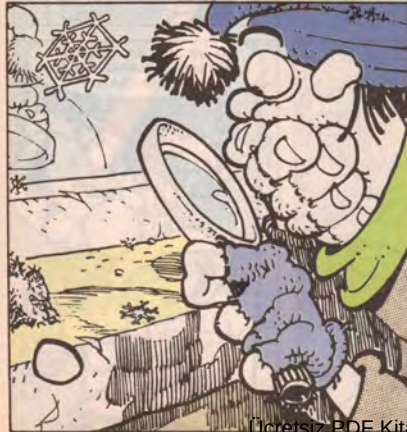

iddia

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

Geçmiş zaman olur ki...

NEYSE NEY?... YAŞATMALI BUNLARI
YAŞATMALI... **NASIZ NASIZ?**
BÜTÜN ZEKAMI KULLAN-
MALIYIM...

AH, KEŞKE SABAHLEYİN
ÇAYIMA DAHA FAZLA ŞEKER
KOYSAYDIM... ACABA SİMDİ
BİR KAŞIK OLSUN BAL
ATSAM MI
AAZIMA?

Bİ KERE NE LAZIM?... BUZDOLABI.. BENDE YOK...
ANNEMDE VAR... OLSUN... BEN DE NAKLEDERİM..
NASIL ?.. HI ?.. HI ?

İLKÖNCE ANNEME
GİDERİM VE TERMOŞU
AUR GELİRİM...

PEKİ BEN BURDA
YOKKEN BAŞLARINA
Bİ İŞ GELİR Mİ... AMAN
ALLAHIM.. İHTİMALELER
ÇOK FAZLA..

ÇABUK
ABİCİM, İKİ
DAKKADA BENİ
CIHANGİR'E
GEVER MİSİN?

HOH!

ÇABUK
ABİCİM, İKİ
DAKKADA BENİ
CIHANGİR'E
GEVER MİSİN?

ABİ, BAL MI YİYOSUNUZ ?

HAZ. EVET EVET... BİRAZ
KAFAMIN ÇALIŞMASI LAZIM DA..
ZAMANDAN KAZANMAK İÇİN İSTE.. TAKSİDE
YİYORUM... HAH HAH... NEYSE, SİZ
ÖNÜLÜZE BAKSANIZ...

TABİ
TABİ
ABİ...

SİMDİ SİZ, BAĞIRABİLDİĞİNİZ
KADAR BAĞIRARAK İSTESİNİZ!
SOYLEYİN...

BEN SESİNİZ
KAYDEDİP, SETİN
ANFİSİNDE SESİ-
NİZİ YÜKSETEREK...

"DÜNYULCAK
PÜRÜLMA
GETİRİRİM...
HA HA HAA!"

N'OLULUR... N'OLULUR... BENİ
BEN SEVİLEME BİRLESTİR... BENİ
ONUN ÜSTÜNE KAPAT... AHA SEVİYDÜ-
RUM... N'DOLUR...

AY... AY... ALLAHIM
YARABBIHIM... BUNLAR
AYNEN BİZİM GİBİ BAYAA
SEYLER... NESELEYİM...
SEYLER... HA HA HAA...

SEVİYORUM...
SEVİYORUM... AHA...
N'DOLUR BİZİ BİRLESTİR-
Kİ... ÜSTÜSTE KAPAT
BİZİ!

LAN NE ACAYIP YAA...
NICK NICK... TABİİ
KARAKİM ÜSTÜNE BE
KOCUKA BE... AMA PO-
KUNAMAM KI... YAA...
Bİ YOL OLMALI, AMA
NEY? AMA NEY?
AMANEY? BU... HAH
HAH HAH! BU BİR ADA-
MIN ADIYDI AMANEY?

İNCE BİR ÇELİK...YETERİNCE
SOĞUK VE ESNEKLİĞİYLE
BENİM İSİMİ GÖRÜR VE...
VEE... **RAPIDO!**

HAH HAH... BİR SIFIRIKI
RAPIDO VE ONUN DA İÇİNDEKİ
ÇELİK TEL... NİHA HA HAA...
GÜZEL ÇALIŞTI KAFAM...
BALI VE SEKERİ
SEVİYÜM...

ÇOK DAHA DİKKATLİ
OLMALI... DİK-KAT...DİK...
KAT...DİK...KAT...

DİK-KAT
DİK-KAT
DİK-KAT...
TEER!

**NIHAHAHA!
TAM İSABET!**

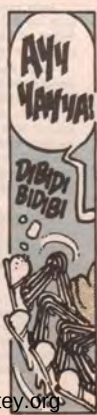

PÜF,ÜF YAA...SANSIM
VARIMS YAA... HOP...
AZ DAHA BİR DAM-
LAYLA YOK OLUYOR-
LARDI...

TABİ TABİ YAA...
SİMDİ SİZİ
YALNIZ BIRAK-
NAK GEREK!

PARDON!
PARDON...
PARDON...
AA,REKİAM GİBİ
OLDU...EHEHA
HA Hİ HOC...

**AYY
YAYYAY!**

**DİBİDİ
BİDİBİ**

ALLAH KAHRİTSİN
AYRIGAM KAYDI İSTE...SİMDİ
İHTİMALELERİ HESAPLAMAMIN
TAM ZAMANI... KAFAM SÜRÜLÜY-
CARPAP,BEKKEMGİM SÜRÜLÜY-
KAFAMI KOLANAMAM LAĞZIM
BAĞIRIRIM,HAH HAH...

Bu hikayenin senaryosu genç yaşta yitirdiğimiz sevgili dostumuz Celalettin Benzer'e aittir. Celalettin 3 sene önce hayata gözlerini yumarak çizgi âleminin sayılarından sessize ayrılmıştı. Celoderdik biz ona... Celodaha çok Pısmış Kelle dergisindeki hikayeleriyle tanışmıştı. Limon'la başlayan uzun mizah serüvenimizde bize katılmıştı. Bir süre beraber aktık için mükrebibinin parlak siyahından... Böylece Limon ve ardından Leman'da zaman zaman Kemal Aratan'la birbirinden güzel hikayeler yazıp çizdiler...

Celoderdik ona, sokağın en dibini, umut dolu ayaklarla aşınmış, aşklar taşmış yorgun parke taşlarını bizlere tûy gibi anlattı... Bu vesileyle Kış özel sayımızda onu anmak istedik. Toprağın bol olsun sevgili Celalettin Benzer...

Doğalgaz Tedirginliği

Tipi vardı, yağın kar yağış yüzünden göz gözü görmüyordu. İvan İvanoviç gözüne gözüne gelen kar tanelerini yüzünden illeri değil ayaklarına bakarak yürüyordu. Isırdığı atesindaki sıcak salyası soğumuştur, çenesine değiyor onu rahatsız ediyordu. Dışarıyı zifiri karanlık sadece köpek havlamaları ve rüzgârın kar taneleri ile ettiği dansın uğultusu vardı.

İvan İvanoviç Mila Veselinoviç'in kapısının önünde durdu, Mila'nın sundurmasında kaputunda biriken kar tanelerini temizledi ve ağır ahash kapıyı çuk kere kaldı, kapıya elini koydu kar sıcaklığı kombiyi yaktı mı lan acaba diye düşündü. Belki herkes yakmıştı da bir o kek gibi donuyordu. Mila kapıyaçık salaş bir hali mor göz altı torbacıkları vardı.

-Oooo İvan ne haber ya? Gel içeri gel soğutma evi.

-Yılın ilk karı be Mila, bir anda ne kadar soğudu değil mi bir düne bak bir bu güne bak mına koydum!

-Öyle böyle, dur ben sana bir çay katam da gelem

-Kat bakalım!

İvan Mila'nın odadan çıkması ile odayı süsmeye başladı peteklere dokundu petekler buz gibi soğuktuk. İvan ev nasıl oluyor da bu kadar sıcak diye düşündü. Mila elinde çay kupasıyla geri geldi.

Kanka sen kombiyi mı yaktın?

-Ne kombisi lan elektrikli soba, gör Mehmet Ali & Akşamsetası

müyör musun?!

İvan kafasını Mila'nın işaret ettiği yöne kaldırdığında kocaman bir elektrik sobası görü.

-Ufo mu lan bu?

-Yok Zikko diye bir marka ama güzel ısıtıyor haal!

-Lan çok elektrik yakmasın?

-Valla canıma tak dedi soğuk, az kaldı kombiyi yakcağım ama daha herkes yakmamıştır kek gibi erkenden yakmayayım diye gittim bunu aldım.

-Doğru diyon Mila, ben de bu gün çok ışıdım aksl gibi ben de bu zimbirtından da yok battınlı falan yattım.

Bir süre sessizlik oldu televizyonda Acun'un artık hangisi olduğu anlaşılamayacak olanlardan biri dönüyordu. İvan İvanoviç Michael Jackson'ın düşündü sonra da sıcağına mayış şaçmaladığı anladığı. Çayını kökleyip ayağa kalktı.

-Lan oğlum nereye, dur daha yeni geldin.

-Kanka aslında başka işine vardı ama geçerken sana da bir uğramak istedim.

Mila İvan'ın asıl amacını anlamış ama bu ziyaret kendi işine de yaradığından sesini çıkarmamıştı. İvan ile Mila kark eşliğinde vedalaştı İvan üzerine gelse çekilmeden verip her yerini hava gelsemecek şekilde kapadı.

başladı, yüzünü illeri ye çevirmiyor beğenir gibi gelen kar taneleri göz beğenir yirtacak gibi oluyor hoş, koldırda da hiçbir şey görmüyordu. Bu şekilde bir müddet yürüdükten sonra bir çift ayakbaki illeri göz göre geldi, Kafasını kaldırdı önünde St. Petersburg'u Mihailoviç duruyordu. "nereye gidiyorsun lan bu havada" diye sordu. İvan İvanoviç Mihailoviç'i pek sevmezdi gösterisi çok sevdiği düşündü hep, hatta kahvede, bakkalda "mına kuydumun herifi evinde klima var, ne yaparsın lan Rusya da klimay" derdi hep.

-Vayy kankam, canım kardeşim ben de Pyyot Fedka'nın evine gidiyordum sen ne yapıyorsun?

-Bakkala kanyak almaya çıktım ben de ama şerefis kapamış!

-Hayrola ev soğuk galiba?

-Yok lan akşama karılı kızılı eğlence var da bir kökteniyen içine katacağıml!

-Kombiyi yakmadın mı daha?

-Yok olum şömine var ya bende 1+1 ev ısıtıyor şömine!

-Ok, kanka ben kaçır sonra görürsünzl!

-Görüşelim toprağım!

İvan İvanoviç Makvriç Mihailoviç'in ayak üstü kar-kız ve şömine falan diyerek kendine hava attığını düşünse düşünse Pyyot Fedka'nın evine vardı. Kaputunu silkelemeye için bir sundurma arada da Fedka'nın evi düzayakı mezburen karlı, buzlu direcekti eve,

-Vay abim İvan gelmiş ne yaptın, gel içeri.

-Dur karları silkeleyeyim de

-Olsun olsun gel, kurur hemen evde kombi yanıyor.

-Oha lan şimdiden kombiyi mı yaktın mal misin lan sen?

İçin için sevinen İvan "biri yakmış lan en sonunda ben de yakabilirim artık" diye düşündürken,

-Abi ne yapayım evde bebek var, onu ışıtmemek için yaktım.

-Yoksa yakmazdın yanısı?

-Yok lan mal mıym ben?!

-Ha yani yakmak malılık değil mi?

-Oğlum doğalgaz'la kol gibi zam geldi yakılır mı lan bu mevsim de benim bedek olmasa hayatta yakmam ben!

-Fedka ben çok ışıyorum oğlum yakacağım lan!

-Malik edersen sana diyim!

-Çok ışıyorum olum ben!

-Daha kış bitmesine 4 ay var sen daha şimdiden yakarsan ohho!

İvan kaputunu giyip evden hızlı çıktı gözleri yaşarmış ne yaptığını bilmez şekilde evine doğru gidiyordu tipiyi arkasına alırdından kafasını kaldırılabiliyordu. Evlerdeki doğalgaz bacalarına baktı hepsi hareketsizdi. Soğuk evine girip battanıyla sarı, sıcak bir çay yapıp içti zira doğalgaz ılık yakan olamazdı!

SON

Not: Harbi kimse yakmadı mı lan daha?

Alper Çelik

*GÜLLÜMSE, iklim değişir Akdeniz olur..

İpek Özsüslü

Yazın sıcak ve kurak, kışın ılık ve yağışlı Akdeniz ikliminin hüküm sürdüğü kururucu sıcak meşhur Tarsus'ta doğum büyüdüm... Siz hiç havaya duğtan çıkıp odanızı giden kâdâr der içinde kaldınız mı? Utan çıpak mı dolayalım yeter diye güneşe layan ettiniz mi? Peki bakılsın gidersen 50+ koruma faktörü güneş kremi sürdünüz mü? Cevabınız hayırsa pansuete yazın bulmadınız demektir... Meir kraliçesi Kleopatra ile Romalı komutan Marcus Antonius bugün Kleopatra'nın adıyla anılan liman kapısında buluştuğularında yaz mayı bilirmiş ama kışa bile pek ilüldüklerini söyleyemeyiz...

Bu yüzden bizim oralarda soğuk bile tuhaf tanınanır...

ANİ, SOĞUK YILAN GİBİ GİRİYOR DÜŞMELERİN ARASINDAN!..

İPEĞEEM, HAVA KÖPEK GİBİ ISIRIYOR. KALIN GIY!..

TAMAM BARRANEE!

UNİVERSİTE OLAYLARI NEDENİYLE İLK İSTANBUL'a GELECEĞİMDE ALİEMDEN ALDIĞIM TÜM İKAZLAR SOĞUK ÜZERİNDEYDİ.

SOĞUK ŞAKAYA GELMEZ KIZIM! BURNUNU KULAKLARINI İYİCE ÖRT! BU İÇİN SÜSÜ PÜSÜ OLMAZ!..

ÜSTÜN ACILMASINI! ÜHHÜ, SIKI GIYIN!

ANNECİM BELİN SAKIN ACILMA SIN... HEP ÇİTİTTLİ BODY GIY, YEDEKİ YERİYORUM YANINA...

Bu yüzden ilk geldiğim yıl hep böyle geçdim...

KULAKLAR VE BURUN ÇOK ÖNEMLİ!..

Ve bazen insanları tedirgin ettim...

KÜLOT ALACAKTIM BEN...

Bir taraftan da kar'ı bekliyordum... merak ediyordum... Hiç yağarken ya da tutmuş halde görmemiştim... Bı akşam vürte otururken...

PENCEREYE KOŞUN

akıl oyun ları

Yaz-Çiz:
Suat Özkan

Paralel Af

Bir uzun yol otobüsüne veya bir trende camdan bakarak giderken daha iyi anlarsın bu beyaz sonsuzluğu... Karla kaplı ovalar boyunca zihninizi sayfalara yazılmamış kağıtlar gibi boşalır. Bu savrulmuş beyazlığın içinde aşkap elektrik direkleri, bazı dağ, tepe yamaçlarıyla ağaçların kar almayan kısımlar beklenmedik mucizevi lekeler gibi görünür... Yollar kıvrılıp uzaklıklar parıltılı işık hakimiyetinde beyazdan başka bir şey görmeyeceğine emin olmanın huzuruyla gözlerin yavaşça kapanır, dudaklarında kendini hissetmediği bir gülümsemeyle... Çocuktur çünkü kar...

20 yıl kadar önceydi... Uzun dönem askerdim, iznim bitmiş, birliğime, daha doğrusu görev yaptığım askerlik şubesine gidiyordum. Gözlerimi yavaşça açtım. Yol boyu hep yaptığım gibi dışarıdaki beyazlığın hâsâ orda olup olmadığına emin olmak için camdan baktım... Ordaydı karlar alabildiğine uzanyordudağlardan gökyüzüne kadar. Bir müddet seyrettim, karnumudunuduoldurdumğözlerime. Kara doyduktan sonra tekrar gözlerimi kapatacağken arka koltuktaki oturan yaşlı kürt kadının ısrarlı sesile açtım. Zavallı, gece boyunca kısı aralıkla oniki saat boyunca kusmuştu. Kadıncağzın tek bildiği türkçe kelime **torba** idi. Muavinden hep torba istiyordu çünkü. Bütün gece iniltili ve ısrabı dinlemişti. Kusarken her ahdin çirlerinden bir parça kopuyordu sanki. Kimi kimse yoktu. Bir küçük çocuk vardı yanında yalnızca, iri parlık gözleriyle baksa da olup biteni anlamıyordu. Bir şey yemediği halde bu denli kusması garip, sinirsiz bir dert denizinde fırtınanın kıyısı vuran dalgalan gibiydi.

Ben Malatya Akçadağ'da yol ayırımında imnek üzere kalkırken yaşlı kadın muavinden kürçe bir şeyler istedi. Kadının bütün gece hizmetine koşmuş muavin diğer yolculara

döndü ve "Ne istiyor?" diye sordu. Yaşlı kadın, "Bana bir avuç kar getir, yüreğim yanyor" demişti. Az sonra yol ayırımına geldik ve ben indim. Muavin benim bavulumu çıkarp bembeyaz karlarını üzerine bıraktı ve çabuka yerden bir avuç kar alıp yaşlı kadına vermek üzere kalkmakta olan otobüse atladı...

Otobüsün ardından kısa bir süre baktım, derin bir nefes alıp karlara bata çıka biraz yürüdüm. Yol ayırımında ilçeye giden diğer aracı beklemek üzere bavulumun üstüne oturdum, tek başıma karlı, bembeyaz ovada bir virgöl gibi kıvrılıp beni bekleyen yazıya ve hayatın küçük sıralanma devam etti...

İlk Mustafa Amca'yı tanımıştım, kayısı budama testereleeri yapıyordu. Önden güzmeli diğil bir testere almıştım. Bu şirin testereyle birçok şey ve bir ev inşa edebektim yıllar sonra. Çünkü testerenin çeliğine basıt sırlar, sade mânâlar ülemişti yaparken. "Ne yapıyorsun?" denildiğinde "Hilâç, emaneti gezdiriyorum..." derdi. "Mustafa Amca nasilsin?" diye sorduklarında ise düşüncü düşünür: "İyilin, İyilin de yahu ben bu hayattan bir şey anlamadım..." diye cevap verirdi. Testereyleyler için çok anlattı şüphesiz. Ben de emaneti ve onun testere emanetini gezdirmeye başlamıştım artık...

Mustafa Amca'nın bu küçük hayat sırrının şifriyle idare ettim bir müddet. Sıklıkla ziyaretine gittiğim ve pek sevdiğim Terzi Cavit'e sordum anlamı boşluğuna düştüğüm pek kederli bir gününde. "Sence bu hayatın sırrı nedir be Cavit Abi?" Tezgahın altında hep duran dem şişesinden bir yudum çekti, elinin tersiyle dudakını silirdi, bir nefes aldı ve soluğuna yavaşça dışarı verirken şu sözler de çıktı ağzından: "Teğmenim bu hayatın sırrı yok, eli ete değdirceksin, o kadalı..." Donum kaldım, anlı bir gülümseme tüm keder boşluğumla anlamla doldurdu birden. Doğruylar dükkanın

kapısını açtım, tipi yüzüme öpücükler kondurup oynuyordum. Terzi Cavit'in dükkanından döne döne çıkmıştım. Her yer örtün karların beyaz tennuresi de kıvrım kıvrım dönyordu etrafımda... Hayat buydu işte, anlam bu denli basit olmalı, bir şey ne kadar zor anlaşılırsa araya mânâ tüccarları, aralar girer. Etti ete değdiriminin ise arasına kimse giremez, vuslatın ete tutulur halidir çünkü...

Mustafa Amca'nın anlamlı testereyle bir ev inşa etmiştim ancak Terzi Cavit'in bu sözleriyle bir şey inşa edemedim fakat ondan duyduğum hayatın bu tuhaf basıt sırrı beni diğer karmasık hayat sıralarından ve pelte felsefelerden hep uzak tuttu şöylusun...

Malatya Cezaevi Başgardiyanı Akçadağ'da Mehmet vardı ki, onu da tanımak nasip oldu. Pirin dediği: "Bu akın mahremi akıldan başka değildir, dil de kulaktan başka müdteri yoktur" misali delilik, çigileme hep bekler hayat sıraların kar tutmayan yamaçlarında...

Bir keresinde hapisanenin önünden geçen solcu bir Akçadağ'da hemşeri rahatsızlamı yere düşmüş ve Gardiyan Mehmet'e, "Ne olur bir takisi çağır beni sigorta hastanesine ulaştır, yarıdım et" demiş. Sol görüş karşıtıyla bilinen Gardiyan Mehmet de gayet sakın, "Git Lenkol, Mosto doctları sana takisi bulsunlar bana nef' diyerek hapisanenin soğuk demir kapılarını yerde kıvrıran çaresiz hemşerisinin yüzüne kapatmış. O bu hikayeyi gururla anlatırken dinleyenlerin dehşetten gözleri yuvalarından oynuyordu. Yıllar önce kıran bir Ecevit affından epey bir zaman geçtikten sonra buan hazine demeyi ve kendini sol eğilime karşı olmaya adanmış Gardiyan Mehmet birgün çok kızmış, köpürmüş, "Ecevit affı dedi de Türkiye affetmez mi?" diyerek hapisanenin kapılarını açıp bütün mahkumları serbest bırakmış. Neyse ki dış kapıyı açmadığı için vakitinde müdahale edildi mi ve mahkumları çıkar çıkmaksızın. Sonra hemen sükönetim mahkemesine verilmiş ve mahkemedeği ilginç savunmasından sonra anında ilâcı hastanesine sevk edilmiş, daha sonra da mesleğine son vermiş... Yaptığı acıyı savunma bıldı kendi ağzından dilediği şekliyle aynen şöyleydi; "Af kanununu Rusya'da arayın, Amerika'da arayın, El Salvador'da arayın. Af kanununu ve İnsan Haklarını burada aramayın. Bana sistemi ve maksadı bir oyun oynanmaktadır. Beni suç unsuru fitecek bir kişi gösteriyor. İnsan haklarını söyleyelim..."

Akı başında olmağış durumunu epey ilerlere götürmüş, ayrıym yapmaksızın birdenbire tüm mahkumları affetmiş kendince. Fakat hapisanenin önünde takisi çağır diye kıvrılan sol görüşlü hemşeri onu affettiği müddet bilimezz?

İşte böyle birdenbirin ilginç nice insanlar tandırdı, oturmamış yer sofrası, paylaşmadığım muhabbet kalmadı. Ekmekçe anlaşıp, bulgurca şöylesit, İnsanı gördüm, insanı duydum, kıyasıya çoştum, kayısıya doydum. Çeşitleri olsa da kaysısın, kaysıdır ismi sonunda hepsinin...

Yine karlı bir kış günü terhis oldum biraz kayısı ve bir çuval yiğins Akçadağ bulguruyla eve döndüm. Aradan yıllar geçti, açtımın açın artık, destil berf bide dle mın dişewute, şu kadını bir avuç kar verin, yüreği yanyor, yüreğimz yanyor...

BUZLU VİRAJ

GÜNERİ
İÇÖĞÜ

Terhis olmuştum ve bu kez özel bir arabaya Malatya'dan İstanbul'a dönüyorduk. Geceyarısıydı, hava soğuk mu soğuk, yollar karlı ve buzluyd. Kaloriferleri buzuk olduğu için arabanın içi buz gibiydi. Söfor de beni de battanyle sarımsın bir halde yola devam ediyorduk. Kar ve buz bir yana hava da pusluydu. Bu yüzden oldukça yavaş gidiyorduk. İşte böyle uykusuz ama gayet tenkilni hareket ederken Pınarbaşı denilen mevkiyi geçtikten sonra galiba Uzunyayla denilen yerde bir uçurumun üstüne geldiğimiz sırada yolda ortallığa saçılmış, ne olduğu belirsiz garip nesneler gözüktü. Yer durulacak gibi bir yer değildi. Göz gözü görmeyen bir

havaydı ve aşığı dibi görünmeyen bir uçurumdı. Söforle birbirimizi yüzüne baktık. Nesnelere biraz daha yaklaşıncı her şeyi yağın durma karar aldık ve korkarak arabadan indik. Soğuktan titreyerek bu belirsiz şeylere doğru yürüdük. Bir de ne görelim, her taraf duvarlar, yuvaklık tenekeler içinde tahin helvaları, bulgurlar, yitilmiş çanta ve bavullar, bir paçası olmayan pantolonlar, donlar, atletler, çoraplar, dış macunları ve daha akla gelebilecek bir sürü eşya ile doluydu. Bu durumda ilk aklıma gelen şey yolda bir kazanın olduğu oldu. El feneriyle eğilerek uçurumun dibine baktık. Böyle bir şey göremedik. O halde bu eşyalar ne anyordu ıssız bir yolda?... Hiçbir mână vermedik. Bunların bir şekilde bir otobüsten düştüğü fikrinde birleşti ve eşyaları herhangi resmi bir yer teslim etmek üzere toplamaya başladık. Kuru fasulye dolu çuvaları, tenekte tenekte helvaları, tatlı olmayan çorapları, hatta don ve atletleri, ne var ne yok her şeyi özenle toplayıp arabaya yığdık. Araba ağzına kadar dolmuştu ve hareket ettik. Yolda birden aklıma şöyle bir fikir geldi: Bu eşyalar yeni dökülmüş olabilir, o halde yolumuz üstündeki mola yerlerinde konaklayan otobüslere sorarım, bir sonuç alamazsak her şeyi gereken yere teslim ederiz. Bunun üzerine hemen bastırıldı. Hiçbir mola yeni kaçırılmak için dikkate yol kenarına bakıyorduk. Derken 98 kilometre sonra ilk mola yerine ulaştık ve hemen arabadan inip bütün bekleyen otobüslerin bagajlarını kontrol etmelerini gerektirini, yolda birtakım eşyalar bulduğumuzu söyledik. Derhal baktılar ve yolculara sordular. O gün bu gündür hâlâ inanamıyorum, bütün

otobüsten düştüğü anlaşıldı. O soğuk havada bir de hayretten donup kalmıştım. Düşünebiliyor musunuz, 98 kilometre ötede geceyarısı bir şeyler buluyorsunuz daha sonra onların sahiplerini bulup teslim ediyorsunuz. Meğer otobüsün ağız kapığı buzla dolmuş ve tam kapanmamış, bu halde de virajı alırken açılıp eşyaları uçurum tepesine döküvermiş. Kimse de farkında olmamış.

Asıl ilginçlik bundan sonra... Bütün yolcular teşhis için bizim arabanın başına getirdiler. Ortalık karışmıştı ve yolcular kuyruk halinde dizildiler. Eşyasını taniyan şahıs alıyor ve sakın sakın otobüsünün başına dönüyordu. Mesela biri, "Benim bir tenekte tahin helva, yannı çuval da bulgurum var" diyor, biz de çıkarıp eşyasını veriyorduk. Yansı yitilmiş çantaları, tatlı olmayan çorapları, pantolonları, atlet ve donlarını alan gâh sevinçli gâh üzüntülü,

yanı uykulu suratlar... Bu durum gülmeye ağlamanın ortasındaki o çok hassas ve ince bir çizgidir ki, anlamak mümkün değildir, bir de o ince çizgi buzlu olursa savrulur gidersin....

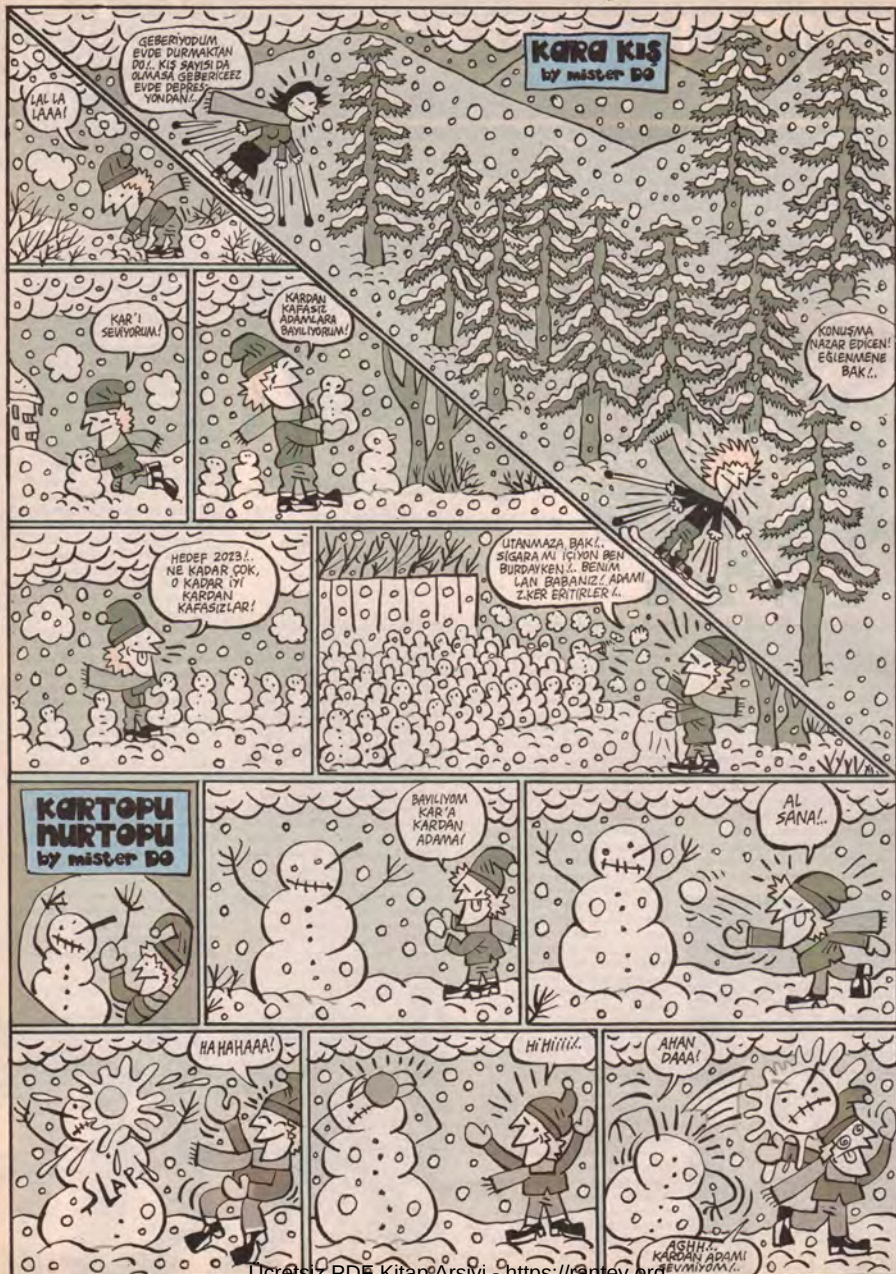
Böylece eşya dağıtımını bitiren yolcuların farkına yeni varmış, gözükülü, uzun boylu, genç ve oldukça ilginç bir şahıs, elinde uzatır bir şemsiye ortallığı birbirine katarak geldi. Söfor ve muavinlere bağırmasına başladı. Sürekli "Daha taksidi bitmemiş densen çelik tencere, takım elbise, nerede onlar nerede?... Mahkeme vereceğim sizi, çelik tencere nerede?... diye haykıyordu. Baktık, arabada yalnızca küçük bir çanta kalmış. "Bu senin mi?" dedik. "Evet, benim" dedi buruk bir sevinçle. O anda otobüs söforü merakla çantayı ondan önce aldı ve "Ne çelik tenceresi bu yahu, tencere bunun neresinde?" diye sordu. Mağdur yolcu çantasını açıp çelik tencereyi gösterdi. Taksidi bitmemiş bu tencere neredeyse bir ceze kadardı ve en küçük bu çelik tencereydi. Belki de çelik tencere maketdi. Takim elbise de otuzdördü katlanıp o minik çantaya tıkıştırılmıştı. O anda herkesi bir gülme aldı. O yukarda bahsettığım hassas çizgiden biraz yana kaymıştı galiba. Bir tek elinde eski model şemsiyesiyle o yolcu gümüyordu ve sürekli "Siz mahkeme vereceğim!" diye bas bas bağırıyordu. Muavinler de "Yer ulan yer, bizim ne suzumuz var. Kapak buz tutmuş işt." diye yolcuları birbirlerine girenken araya bir grip ayırdık. Onca eziztenden sonra kavga da ayırmak bize düğmüştü. Şemsiyeli yolcu "Ben artık sizin otobüsünüze binmem" diyerek Kayseri'de oturduğunu ve yola bizim arabaya devam etmek istediğini söyledi. O küçük çantasıyla bizim arabaya bindi. Onbir mevcutlu bir otobüsle de öğreten olduğunu, orada yalnız yaşadığını, küçük çelik tencerenin ve tenekte elbisenin onun için çok ama çok önemli olduğunu sonradan öğrendik. Yoğun tipi camları örtüyordu. Bu bizim için uzun bir geceydi ve benim aklımdan zor silinecekti... *

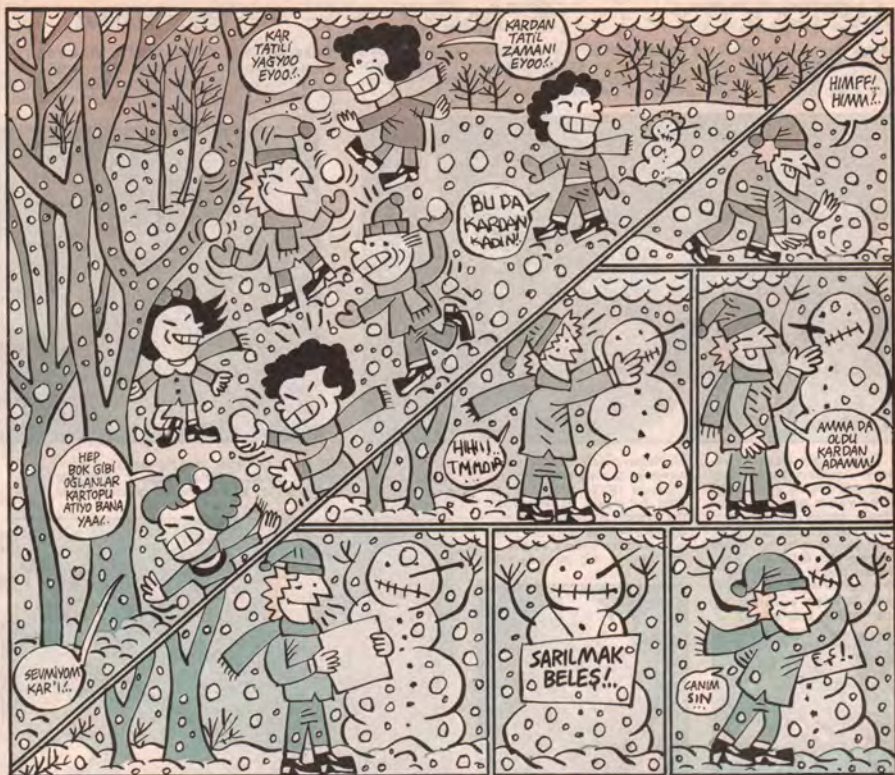

Mehmet Ali & Akgün Seras

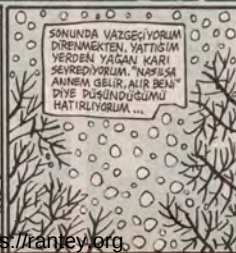

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://fantey.org>

OKULDAN DÖNÜŞ
by
mister DO

METROCITY - İ İSTANBUL

ergün gündüz

Ocak ayının en soğuk ve ayazın insanın kemiklerini sızdattığı bir gecede, şehrin en çok rüzgar alan yerlerinden olan boğaz köprülerinin girişinde, tanımadığım alçı kişi ve ben, gelmesi mucizelere bağlı olan İETT ismi altındaki yaratıkları büyük bir sabırla bekliyoruz....

Birazdan kar başlayabilir, bu ayazın arkasını kestirmek hiç de zor değil. Yol kenarındaki ızgaralardan çıkan dumanlar bile bu havanın ne soğuk olduğunu anlatıyordu.

Dumanları kesen farların ışıkları birer hüzme görünümünde flaş gibiyken sönüyor, her şeyin sakin olmasına rağmen yine de bir şeyler olacaktı gibiyken hava veriyordu ortalığa. Beklenen doğal olay, rüzgarın yardımıyla ufak tefek kar taneleri yüzüne çarpmaya başladı...

Durağa geleli 97 saniye olmasına rağmen, insan taşıyıcı İETT yaratıklarından biri bile gelmemişti. Bu ender rastlanan bir olaydı. Hatta son dört aydır 25 saniyeden fazla beklendiği hiç bir kayıta yok...

Biri daha hızlı hızlı durağa doğru geldi. Alırken şimdi yedi kişi olduk. Gelen kişiyle birlikte ve rüzgarın etkisiyle kar kendini göstermeye başladı...

Zaman göstergem 23.40. Tipi hızlanırken trafiğin olağan hızından biraz kaybetmişliğini ve yavaşladığını gözledim. Şimdi biraz daha vee...

Aman Allahım gözlerime inanamıyorum! Şimdiye kadar köprüde görmeye alışkın olmadığım olay... Trafik yavaşlıyordu...

2) Duraktaki ben ve altı kişiarasında küçük bir panik başladı. Trafik'in yavaşlaması, durmasının bir ön hazırlığı olabilirdi, iyice yavaşladı...

...Ve durdu! Trafik durdu. Büyük saskınlık ve tedirginlik içerisinde duraktakilerle bakışık, zaten otobüs zamanından 113 saniye gecikmişti ve...

...Üstüne üstlük trafik sıkışmıştı. Bu hükümeti işifaya kadar götürür. O kadar iyi bir sistem kurulduğu iddia ediliyordu ki, seçimleri aldıkları oyların büyük bir çoğunluğu trafığa buldukları inanılmaz çözümlere bağlanıyordu.

...Ve bu mükemmel sistem arıza yapmıştı. Benimle birlikte bekleyen altı kişi dehşet içinde "Olacak şey değil!"

Aradan 30 saniye geçmesine rağmen trafik hala çözülmemiş. Yüzüne vuran kar taneleri iyice çıkmaya başlamıştı...

Bunun üstüne yerden aldığı kardan da üstümüne savuran ruzgardan haberi olmayan bazı sürücü veya yolcular tıkanmanın neden olabileceğini söyle bir keşfetmek için otolotlarından dışarı çıktılar. Sa da.

...Aynen içeri girmeleri rekor sayılabilecek atiklikteydi...

. Kar iyiden iyeye hızlanıyor, put kesilen trafik böylece duruyordu...

Derinlerden gelen helikopter sesleri soğuk olan havayı biraz daha soğuttu...

3) İki tane, hamam böceği kılıklı helikopter, solumuzdan geliyor. Şimdi üzerimizden geçiyor ve köprünün öbür ucuna doğru hızla ilerliyor...

Artan kar yağışı onların sadece ışıklarını görmemize izin veriyor...

Trafik sıkışmasının ardından 45 saniye geçmişti ve helikopterlerin gelmesi oldukça gecikmeliydi... Böyle bir olayda gelmeleri sadece 10 saniyeydi. Olayın ne olduğunu anlayıp çözmeleri 7, normale dönüş 8, ve kaybolan zaman 25 saniye. Bunun maliyeti ise 36 milyar dolar...

..Saatime baktım.. Evet artık hükümetin istifası kesinleşti.. Çünkü tam tamına 65 saniye olmuştur. Bu kadar zamanın maliyetini karşılayamazlar. Saat 23.45 gece yarısına az kaldı. Rüzgarla karın işbirliği doğrusu mükemmeldi...

..Görmem imkansız olan kullaklarımı mosmor etkilerini biliyordum sadece. Titremeye başladım. Digital ısıtmalı paltonu da famiden almadım, bir türlü.

..Yarın ilk isim onu almak olacak. Yeni hükümet kurulana kadar zor günler geçirebiliriz. Sağımda duran 45 yaşlarındaki bay yanıma gelecek.

HÜKÜMET İSTİFA ETTİ. AZ ÖNCE MİKRO RADYOMDAN DİNLEDİM...

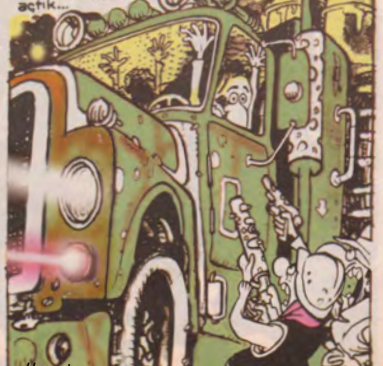
Sasıldım, ne yapacağımı düşünmeye koyulmalıyım, yanıma gelen bay, buna izin vermedi ve...

..Devam etti...

YENİ HÜKÜMET KURULANA KADAR, BU TRAFİK ÇÖZÜLMEZ. İSTERSEN ŞURDAN BİR ARABAYI ELE GEÇİRELİM. ŞURDAKİ KAMYON FENA DEĞİL.

dedi.

Hiç düşünmeden kamyonu doğru hızla ilerledik. Birazda elimizdeki silahla güveniyorduk. Yoksa böyle bir işe kalkmak zayıftı. Büyük bir hırsla kapıları açtık...

4

İçerideki iki kişi gafil avlanmıştı. Su anda ikisinin de burnuna doğrultulmuş namlu genişlikleri 10cm'yi bulan iki bazuğa duruyon Arabadan çıkar-ken çok vavaş olma-larını hembiñ ettiik. Lafımızı dinlediler ve hızla uzaklaş-tilar...

Bu iş birliktē kıldığımız adam hemen verin idi. Aynı şeyi tam ben de yapacaktım ki, pnuzum- den beni yakalayan iri bir al...

...Öyle savurduk, ne olduğunu anlayamadım şansımı kaybettim. Savrulduğum yerdən kalktım. Üzerimdeki kolları bilekledim... bazuğımı yerdən

...aldım. Zaten başu Ales aitem de bir işe varamazd.

...Gene de yanından ayrılmıyordum. Köprüye girmek imkansız, zaten her tarağı kapla-yan kırı, buza dön-üyor. Arabaların arasından geçilmesi imkansız betlerolu-şuyordu. Geni göp- düm. Köprüyü arkamda bir- kıp, ağır ağır yürümeye başladım. Şansımı başka yer- de arama- lıyım...

Birde anıma de- demin anlattığı hikâyeler gelmeye başladı. O zaman- lar köprü var- mış. Ve saatlere varan hikâyeler artık onlar için vazeolmuş bir eğlence olmuşt. Hatta hikâma olmadı; zaman akıllı Arha köy- gelir- miş.

Tam bu düşünce- ler kafamdan geçiyordu ki, ar- Ramda korkunç bir patlama oldu. Üstünde durdu- ğum yol çatladı...

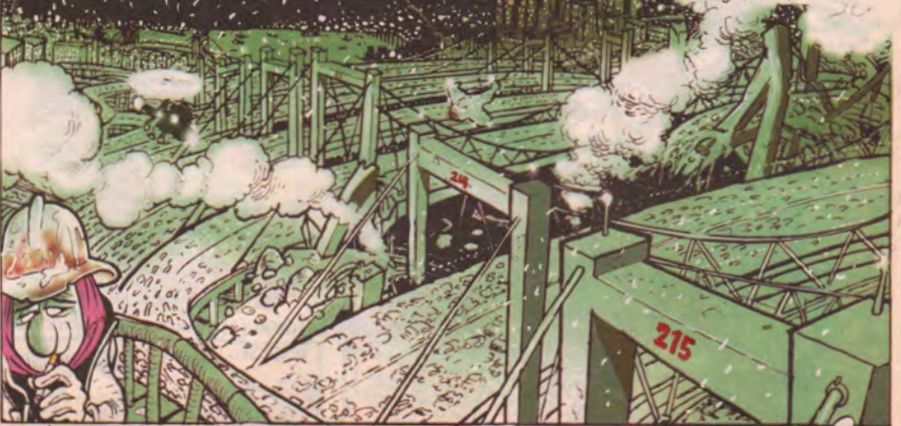
Arabalar birbirine- yaslandı. Bu salan- ma bir dakika sürdü.

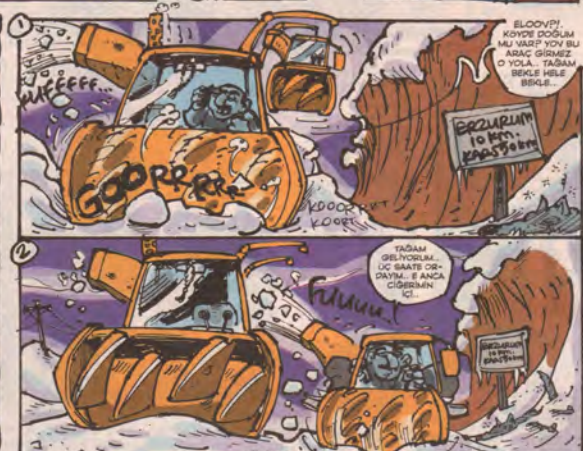

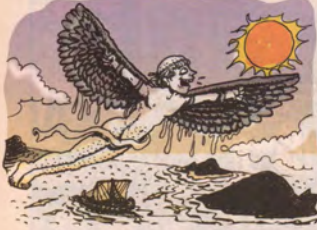
...Hep aynı hikaye, köprüyü havaya uçurdular. Bu işin kestirme çözümü "uçur- gitsin!" Trafiki çözümler ya..

Köprü yapmak mesele değil tabii ki, bir haftalık iş. Neyse iyi oluyor genede ben, her köprü uçurulduğunda bu- ralara gelir. Aşağıdaki tarihi Boğaz sularını seyredenim. 358. Boğaz köprüsü yapıldı kadar az buçuk görü- nürdü. Son otuz yıldır oda hayal oldu. İyice yaşanmaz bir yer oldu. Buralardaki çeşitler bile kaldırılmıyor. Kar- da yağmasa iyice pislikten geçilemeyecek. Keske Uranuşe aldığım bileti yırtmasaydım. Ama burayıardan vazgeçemiyordum ki...

Leman'ın oluşumuna giden yolda onun önceki hali olan Limon Dergisi'ni çıkarmak üzere bir grup basiretli arkadaş kadim Girir Dergisi'nden ayrıldı. Kadro kalabalık gözükse diye beni de çağırıldılar. O sıralar çok küçüküm ve sadece espirilik yapıyordum, espirilere çalım yapılmıyordu. Yeni bir dergide çizme şans bulurum düşüncesiyle gittim ve "Susmayacağım İşte" adıyla antik ve mitolojik bir dünyayı anlatan küçük bir köşe çizmeye başladım. Kötü de olsa yıllardan sonra çizebiliyordum ve çizilmeden sarhoşluğunda hiç düşünmeden çokşuhalı kalemlimi söyletiyordum. Övgüler geldikçe de zevkten ucuymordum. Bu kanatların balmumundan yapıldığını farkında değildim. Zira antikteye olan merakımın kefaretni pahalıya ödeyecektim. Nihayet Meis'in de kasaplık yapan bir kuyucu bir köşemi kesip mektupla D.G.M'ye ihbar etti. Hayır, benim yandığım, bu işğur arkadaş birağale da yetkili makamların kendisi görüp dava açsaydı. Neyse, ifade vermek için D.G.M'ye gittim. Beni yalnız bırakmak için dergiden çizer bir arkadaş da refakat etti. Fakat ikimiz de henüz olayın ciddiyetinde değildik. Hatta çizer arkadaş D.G.M'nin kapısında elinde kremşokola yiyecek girmiştii...

Savcı beni bir odaya aldı. Ben habire muhabbet ediyordum, canla başla savcuyu ikna etmeye çalışıyordum. Takipsizlik kararı verise bu iş biterdi. "Babamın elektrikçi dükkânı olduğunu, eğer beni bırakırsa, benim de bu işi bırakıp babamın yanında çalışacağımı, zaten dergide çok az para aldığımı" falan söylüyordum. Savcı merakla kaç para aldığımı sordu, "80 bin lira" dedim. Bu o zamanın parasıyla bile oldukça düşük bir miktardı. "Oğlum, sen hakikaten bırak bu işi, bu para için bu riske girmeye değer mi?" dedi ki birden gözü kapıya takıldı; ben de döndüm, baktım; benimle giden çizer arkadaş kapının aralığından kafasını uzatmış koca kulaklarıyla bizi dinliyordu. Savcı şaşırıla "Kim bu yahu?" Soruşturma yapıyorzurdur... diye sordu. Ben de dergiden desem tes etti yapıp diye "Malhalleden bir arkadaş" dedim. Kızark "Çağın bana şu kapadiki herfil," diye bağırdı. Çevreyi çok iyi bilen eski Babalı kurdur çizer arkadaş koşu koşu kaçtı ve eski mormon parke taşı yokuşunda gözden kayboldu. Savcı bana "Haydi sen de git, bir gerekeni yapanz" dedi...

Meimet Ali & Akşamsefası

20 KUBUR YIL ÖNCE CAŞALOĞULUNDA BEYAZITTA NİCE BAĞIRELEREN GEÇİP BEYOĞLUNDAN BİNAMIZA GELMİŞTİ. O ZAMANLAR PARYONLILARLA DOLU SOKAKTA GÖZÜMÜZE İLK CİRDAN KARŞIMIZDA KÖŞEBE DÜRAN TATAR'DI. ESKİ BOKSÖRÜ TATAR... YAZ-KIŞ SOĞUK-SICAK ÇİZİMDEN UZUN PALTOSUYLA, ELİNDE SARIP SESİYLE VAKARLA GÜN BOYU DİMLİRLİ... HAYRANIDYIK ONUN. GÖZÜM HALA ARAR SOKAĞIN KÖŞEBİNDİ. YANINNA YANAGINCA ASLA ANLAĞILMAYAN MİRLİ MİRLİ SESLER ÇIKARIRDI. SADECE DURLURDU VE ELERİ BA DA ELİNDE DURLURDI. BİZİM İÇİN DENİZ ÇAKARI GİBİ GÜZEL BİR STATİK KIBRİŞ VARDI RAHMETİNİN...

Bir süre sonra 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nden sarı bir zarf geldi. Ne yazık ki, buraya sevkedilmiştım. Celseler celseleri kovalıyor hiç kimseye laf an-

latamıyordum Sanki ağır bir suç işlemişim gibi kendi avukatlarım bile suçlu olduğuma inanıyor, habire mahkemenen af diliyorlardı. Savunma yoktu yanı. Hatta bir duruşma arasında, ben arkadaşlarıma hoş bir sohbet yaparken avukatlarımdan biri külmüseyerek şöyle; "Şuna bak şuna, bunun adam olması için mutlaka içeriye girmesi lazım..." Daha ben ne diyeyim... Oysa ki, düşünceye suç dizen suçludur ve yarğamlalıdır kâinat mahkemesinde.

Ve son duruşma geldi çatı. Dostum Tuncay Ağkûn o zamanlar Limon Dergisi'nin yazı işleri mahkemenen af diliyorlardı. Savunma yoktu yanı. Hatta bir duruşma arasında, ben arkadaşlarıma hoş bir sohbet yaparken avukatlarımdan biri külmüseyerek şöyle; "Şuna bak şuna, bunun adam olması için mutlaka içeriye girmesi lazım..." Daha ben ne diyeyim... Oysa ki, düşünceye suç dizen suçludur ve yarğamlalıdır kâinat mahkemesinde.

kadar bata çıka, gâh hoşarak gâh yüzyürek Sultanahmet Adliyesi'ne vardık. Böyle bir havada duruşma iptal edilmişti. Kimse gelecekti ama

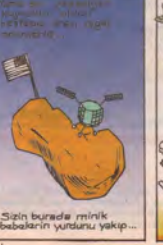
her şansa hakimler ve savcı oradaydı. Yoğun tipi sürüyordu. Her zamanı gibi yalnızlık. Mahkeme başladı. Başımı eğmiş bekliyordum. Akılma daha ilk gününde cezalandırıldığım ikkoluk geldi. Hayatında birkaç kez yururuk şekilde takdir edildiminde dânda bu ana kadar her cezalandırılmışım. Ruhum çingene çaşafına dönmüştü. Tipi camlara vuruyordu ve "Tuncay Ağkûn'un beraatine, diğer sanığınsa bilmem kaçınıcı maddeden 10 ay ağır

hapseine karar verilmiştir". İbaresi yüreğime çinladı. Mahkûm olmuştum! Neden, neden?... Belki de Limon'un o günlerde aşım muhalif olması nedeniyle bir kurban aramız ve dünya şaf olan beni bulmuşlardı. Neden ben?... Delirilmişim. Beni salınlıştırmak isteyen gazetenin müdürünü karlara ittim ve o tipde gömlek ve ceketle koşmaya başladım. Tuncay Ağkûn bir süre bağırarak peşimden koştu, sonra sesi giderek zayıfladı, duyulmaz oldu, belli ki beni gözden kaybetmişti. Etrafa kimseler yoktu. Doktor Jivago gibi belime kadar kara batmış vaziyette yalpalayarak koşuyordum. Soğuk yüzüme sillerler vuruyor, gözümdeki yaşlar donarak birer incir tanesi gibi arımdan karlara saplanıyordu. Rahmetli Galata Köprüsü'ne geldiğimde boynumda ağır ve sert bir şeyin sallandığını farkettim. Donmuş kravatımdı bu. Kalnıınca buz tutmuştu. Hşmla kravatı boynumdan çıkardım ve buzunu kırmak için mehmuk köprü'nün altıngenkenar süslerine vururdum vururdum...

İstanbul o gün bembeyazdı. Ama hadinden fazla beyaz. Adeta yoktu. Bu beyaz hilçilğin ortasında alev alev yanıyordu benimliim. Parlaklık içinde bir pantı... Nedir kıy...

KURT SAİT VE ŞÜKRAN

Beni bek

1000. ÖZEL SAYIMIZDA ÇİZDİĞİM, BİR ZAMANLAR ÖZGİNİN BOKAŞININ DEMİRBAŞI OLAN TATAR'IN UMUTLUĞU BİR MACERASINI HATIRLATTI ESNAF?

ON BEŞ SENE KADAR ÖNCE YAMAN BİR KAR YAĞIŞI OLMUŞTU. BUTUN İSTANBUL'U BİR BÜYÜK METRE KALINLIĞINDA KAR KAPLAMIŞTI. HERŞEY BEMBE-YAZDA DURMUŞTU. KİMSE İŞ-NE OKULUNA GİDEMEMİŞTI.

ANCAK EVLERİ İYERİNE ÇOK YAKIN OLAN- LAR İŞNE Gİ- DEBİLMİŞTI.

TABİİ BİR DE ZATEN İNÇİDE OLAN- LAR, YANI BİZ- LER, DEĞİDİCE SABAH- LAMIS- LAR...

MIHOOO MIHAAA!!

FAKAT BOKAŞTA BİRBÜYÜK METRE KALINLIĞI KADAR DA- HA BAĞKA BİR TUNAHLIK VAR- DICE GÜNÜDE HER ZAM- MAN AYNI YERİNDE DURAN TA- TAR İK KEZ YERİNDE YOKTU...

BİZLER GİBİ ONUN YOKLU- ĞUNU PARKİDEN ÇİDER ESNAF DA HER BİLEKTE TE- LAŞLA TATAR'ı ARAMAYA KOYULDULAR...

TATAAR!

BEVENİ ÇOKTU TATAR'IN... BERBER HASAN SOYLEMİŞTI. O BİRDÜŞ BEŞ PARASIZ HALİYLE DUKKANA GİPİ KAFASINI USTURAYA VURDURDUKTAN SONRA, "MIHOOO MUHAAA" DİYERKEN (SADACE BU BİRİ ÇIKARIRDI) BÖYLE BİR PARASINI VERİRDİ...

MIHOOO MUHAAA!

BOYLECE O KARLI GÜNDE BARMANLIK MAZİNİ BİLE, DÜYÜK BİRAKMAÇILAR TATAR'ı BULMAK İÇİN...

AMA NAFİLE TATAR YOKTU HİÇBİR YERDE!

SAATLER BÜREN ARAMADAN SONRA ENİŞE VE UMUTSUZLUĞA KAPILMIŞTI ESNAF. NİSSİNDİ BU TATAR, AKİBETİ NEYDİP...

BİR YERDE DONUP OLMUKU MUYDU DİYE HERKE- GİN ÜMİDİNİ KEŞTİŞİ BİR ANDA ESNAFTAN BİRİNİ AKLINA GELDİ...

DURUN Bİ DAKKA YAHU!. BU TATAR YERİNDEN AY- RILMAZ DI MI AYRILMAZ, YA AYNI YERİNDE DURU- YORSA, YANI KARIN AL- TINDA!

SON BİR UMUTLA TATAR'IN HER ZAMAN DÜYÜKLÜ YERİ KAZIMAYA BAŞLADILAR. FAKAT EĞER BOYLEYSE BİLE YAĞAMASINA İMKAN VAR MIYDI?

BUNU BİLE BİLE KAZI- YORLARDI AĞIR BEYAZ KAR... YORULAN BİR DİŞİNE VERİYORLARI KÜREĞİ, KAZDILAR KAZDILAR...

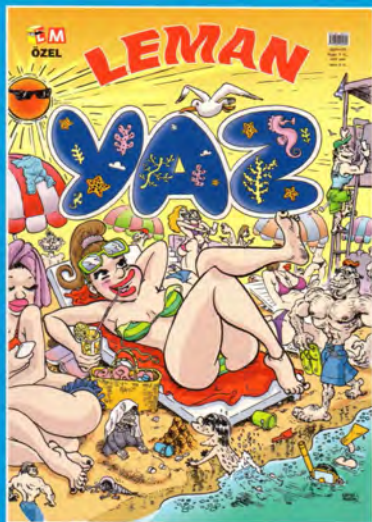
SONUNDA BERT BİZİMİZİ ÇAĞIRTI. BU TATAR'IN KAFASINDA PARLAK KARIN İÇİNDE...

İNANILMAZDI. TATAR KARIN ALTINDAN SAĞ ÇIKMIŞTI. GECE BOYUNCA KAR ÜSTÜNE YAĞMIŞ YAĞARATI. TATAR İSE SADIĞE YERİNDE DURMUŞ KAR YAĞARKEN KENARA KACILMAMIŞTI...

MIHİİ MIHOOO!

BENCE ONUN HAYATINI KURTARAN DA HERZA- MANKİ YER- RİNDE İS- RARLA DUR- MABI OL- MUŞTU. GÜN- KU HERKE- TAM YERİNİ BİLDİĞİ İÇİN KAZIP KUR- TARDILAR. BİR METRE ÖTESİNİ KAZISALAR BU- LAMADILAR VE ÇOK GEC OL- BİLDİ... KİMİ RIVAYETE GÖRE DE KARIN ALTINDAKİ BİR İÇTİĞİ SA- RABI SAYESİN- DE DONMAK- TAN KURTUL- MUŞTU...

DÖRT MEVSİM

9 589751 974996